

Finnish
Jesus Christ The Same Yesterday, Today, And Forever
63-0627

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Jeesus Kristus sama eilen,
tänään ja iankaikkisesti**

Hot Springs, AR, USA

27.6.1963

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

palvelijansa? Uskotko Jumalan voivan paljastaa minulle sinun vaivasi? Sinä olet aivan romahtamaisillasi, johtuen hermostollisesta tilasta. Perkele on valehdellut sinulle, yrittäen saada sinut ajattelemaan, että kadotat järkesi ja kaikkea muuta. Älä usko sitä. Sinä olet vapaa. Jeesus Kristus tekee sinut vapaaksi. Aamen.

³⁴⁵ Uskotteko te, koko kuulijakunta? Uskotteko nyt, Hänen Läsnäolossansa? [Seurakunta iloitsee.]

³⁴⁶ Uskotko koko sydämelläsi, sisar? Uskotko Häntä? Uskotko? Jeesuksen Kristuksen Nimessä ole parantunut. Aamen. Usko koko sydämelläsi.

³⁴⁷ Hän on hermostunut, hänellä on naisten vaiva, kärsii myös nivelreumasta. Se on rampauttamaisillaan hänet. Jos uskot koko sydämelläsi, voit mennä ja olla vapautettu. Uskotko sen? Silloin Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä...

³⁴⁸ Uskotteko koko sydämellänne? Odottakaahan. Pitääkö Jeesus Kristus Sanansa? Kuinka monet uskovat, että Hän on sama? Kuinka monet uskovat nähneensä Jeesuksen Kristuksen toimimassa kansansa keskellä? [Seurakunta iloitsee.] “Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen.”

³⁴⁹ Minä kerron teille totuuden. Varmasti voitte uskoa, jos Jumala kertoo teille, että minä kerron teille totuuden. Jumalan Sana on luvannut tehdä sen.

³⁵⁰ Te kohotitte kätenne sanoaksenne, että olette uskovaisia. Viimeiset sanat, jotka Jeesus sanoi ennen Taivaaseen astumistaan, Hän sanoi, että antaisi lahjoja ihmisille. Hän sanoi: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveiksi.” Onko se oikein? “Jos he”, nämä uskovaiset.

³⁵¹ Kuinka monet uskovaaisista sanovat: “Aamen.” [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Laskekaa sitten kätenne jonkun vieressänne olevan päälle. Rukoilkaa tuon henkilön puolesta. Herra Jeesus, suo se.

³⁵² Saatana, tule ulos tästä ihmisryhmästä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

[Seurakunta jatkaa rukoilemista ja iloitsemista.]

Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iankaikkisesti

¹ Kiitos sinulle, veli. [Veli Samuel Johnson sanoo: “Jumala siunatkoon sinua, veli Branham.”] Oi, minun täytyisi todella elää, voidakseni elää sen kaltaisen maineen mukaisesti, eikö vaan? Vaikkakin, minä todella arvostan sitä. Jos ei olisi ketään, joka uskoisi, niin mitä hyvää se tekisi minulle? Niin on. Täytyy olla joku, joka uskoo. Ei väliä, mitä Jumala tekee, jos te ette usko sitä, mitä Hän on tekemässä, silloin... Siihen tarvitaan meidät kaksi, tiedättehän, jonkun täytyy uskoa kanssani tämän puolesta. Eikä ole väliä mitä tapahtuu, jos kukaan ei usko, silloin siitä ei ole mitään hyötyä, sillä ei ole mitään käyttöä. Mutta olen iloinen kuullessani, että ihmiset yhä uskovat tähän ihmeelliseen kertomukseen Herrasta Jeesuksesta. Hän on hellä rakkaus meille kaikille.

² Ja minulla oli niin ihana aika eilen illalla. Menin kotiin ja elin sen tuloksena aina tähän hetkeen asti. Tulin takaisin uudelleen täytettäväksi. Ja uskon, että tätä varten me kaikki tulemme, kuullaksemme Siionin lauluja, ihmisten todistuksia ja ollaksemme Herran huoneessa.

³ No niin, uskon, että Raamatussa kerran sanottiin: “Kuinka suloista on, kun veljet asuvat yhdessä yksimielisinä.” Se on kuin voiteluöljy, joka oli Aaronin parrassa ja juoksi alas hänen vaatteensa helmoihin. Uskon, ettei ole mitään sen kalliimpaa asiaa, kuin nähdä ihmiset yhdistettyinä Herran Hengessä, olemaan yksimieliset ja kaikki samaa mieltä.

⁴ Tiedätkö, uskon, että ne kymmenen päivää, jotka he olivat odottamassa alkuperäistä, ensimmäistä Pyhän Hengen vuodatusta, kuinka sen onkaan täytynyt olla yhdistävä aika, kun kaikilla oli yksi sydän ja yksi mieli. Ja joka kerta, kun ihmiset sen jälkeen tulevat yhteen sillä tavalla, kohtaa Pyhä Henki aina heidät.

⁵ Raamatussa sanotaan, Jeesus sanoo: “Missä tahansa kaksi tai kolme ovat kokoontuneet Minun Nimessäni, siellä Minä olen heidän keskellään.” Niinpä me tiedämme, totuudenmukaisesti, että Jeesus on koolla kanssamme, koska me olemme koolla Hänen Nimessänsä.

⁶ Nyt tämä ilta, se on varattu sairaiden puolesta rukoilemiselle. Ja kun tulin sisälle ovesta, näin siellä makaamassa niitä, jotka olivat sairaita ja vaivattuja. Poikani, joka juuri nouti sisar Mooren ja minut tänne, sanoi antaneensa rukouskortteja, niin että hän voi tuoda ihmiset yksi kerrallaan numeroiden mukaan, rukoillaksemme heidän puolestaan.

⁷ Tänään minulla oli hieno päivä. Olin täällä eräässä pienessä puistossa, ja siellä kulki mies tyhjentäen roskapönttöjä.

Minä sanoin hänelle: “Minä olen täällä kokousta varten.”

Niin sanoi: “Siellä leirintäalueellako?”

Sanoin: “Kyllä.”

⁸ Hän sanoi: “Minä menen sinne huomenillalla. Siellä tulee eräs saarnaaja, veli Branham puhumaan.”

Ja minä sanoin: “Kyllä.”

⁹ Ja hän sanoi: “Haluan mennä sinne, vaimoni ja perheeni olivat siellä eilen illalla.” Ja tuo mies tupakoi.

¹⁰ Minä sanoin: “Tunnetko sinä veli Branhamia?”

¹¹ Hän sanoi: “Oh, se oli vuosia sitten, kun hän oli täällä...” Hän sanoi: “Minä aina ajattelin, että siihen tarvittiin hyvät hermot, tai usko, tai jotakin.” Hän sanoi: “Olin siellä silloin nähdäkseni, kun hän toi nuo ihmiset sinne eteen, telttavuoteilla, paareilla, sokeita ja vääntyneitä, ja näin heidän kävelevän pois puhujanlavalta.”

Mutta, minä sanoin: “Minä olen veli Branham.”

¹² Ja hän sanoi: “Minä en ole...” Ja vähän niin kuin kätki savukkeen selkänsä taakse. Ja hän oli oikein herrasmiehen tyyppinen mies. Ja eräs toinen, oikein mukava mies tuli luokseni.

¹³ Ja meillä oli pieni keskustelu, ja toin heille esille ilmauksia Jumalan Läsnaolosta. “Ei ole mitään, minne voisitte katsoa, te voitte katsoa puuta ja voitte nähdä, että sitä hallitsee Jumala. Ja kaikki, mitä te katsotte, on Jumala.” Minä sanoin: “Toivon, että jos me lapaamme uudestaan tässä elämässä, että sinäkin tulet olemaan kristitty niin kuin perheesi.” Rukoilin heidän puolestaan niin pian kuin he olivat lähteneet, tämä toinen herrasmies.

oletetaan tietävän, mitä Hänen takanaan on, niin kuin teki Herra Jumala Jehova. Tämä nainen on nyt takanani.

³³⁶ Usko, sisar. Uskotko minun olevan Jumalan palvelijan? Jos uskot, kohota kätesi.

³³⁷ Onko tällä naisella takanani kätensä ylhäällä? [Joku sanoo: “Kyllä.”] Jos Herra voi paljastaa minulle, kun katson tähän suuntaan, mikä tällä naisella on vikana, niin tahdotteko uskoa koko sydämellänne? [Seurakunta sanoo: “Kyllä.”] Hänellä on naistenvaiva.

³³⁸ Jos se on oikein, heiluta kättäsi, tämä rouva tässä. Sinut on parannettu nyt, ja Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi. Kunnia Jumalalle! “Niin kuin oli Sodoman päivissä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa.”

³³⁹ Tämä paikka hänen kasvoissaan on muuttunut syöväksi. Jos hän tulee uskomaan koko sydämellään, sinä voit mennä, ja se tulee jättämään sinut, ja tulet olemaan terve. Minä en voi parantaa sinua, mutta Jumala tulee tekemään sen, jos tulet uskomaan koko sydämelläsi. Minä en ole mikään parantaja. En. Aamen.

³⁴⁰ Uskotteko kaikesta sydämestänne? [Seurakunta iloitsee.]

³⁴¹ Sisar, katso tänne päin, rouva. Sinä kärsit nivelreumasta, se on pahinta aamulla, kun yrität nousta vuoteesta. Sinä työnnät ensin yhden jalan ja sitten yrität päästä liikkumaan ja joskus sinun täytyy ottaa tukea esineistä, yrittäessäsi liikkua. Tarkalleen niin on. Jos uskot koko sydämelläsi, tulee Jeesus Kristus tekemään sinut terveeksi. Huomenna iltapäivällä tulee olemaan erilaista, jos tulet uskomaan sen.

³⁴² Sanokaamme: “Ylistys Herralle.” [Seurakunta sanoo: “Ylistys Herralle”, ja iloitsee.]

³⁴³ Tämä mies on ikääntynyt. Hänellä on vaiva, jota kutsutaan eturauhasvaivaksi, joka johtuu tämän miehen iästä. Hänellä on monia asioita vialla. Mutta yksi niistä suurista asioista, joiden puolesta hän haluaa minun rukoilevan, on nivelreuma. Se on vaivannut häntä jonkin aikaa. Kyllä. Uskotko sinä? Mene ja ole parantunut ja kiitä Jeesusta Kristusta, joka tekee sairaan terveeksi....?...

³⁴⁴ En tunne tätä pientä tyttöä, terveeltä näyttävä lapsi. Katso minuun ja usko. Uskotko kaikesta sydämestäsi? Uskotko minun olevan Hänen

kaikki asiat. Ettekö te näe? Se en voi olla minä, ystävät. Te tiedätte sen. Teillä on enemmän järkeä. Te tiedätte sen.

³²⁹ Nyt tämä mies, joka seisoo tässä. Tuntematta sinua ja tietämättä mitään sinusta, jos Herra Jeesus tulee paljastamaan minulle jotakin, minkä vuoksi olet täällä, tai jotakin, mitä olet tehnyt aiheuttamaan vaivasi, tai mitä tahansa se onkin, silloin sinä tiedät, että se on Hän, että sen täytyy olla Herra Jeesus. Hyvä on, suokoon Hän sen nyt.

³³⁰ Ensimmäinen asia, tuo mies kärsii verisairaus. Ei, se on korkea verenpaine. Hän kärsii korkeasta verenpaineesta. Hänellä on myös jotakin vikaa ruumiissansa. Näen hänet istumassa jalat ylhäällä, tai... Oh, se on vettä, jota kerääntyy hänen nilkkojensa ympärille sillä tavalla. Sanohan, sinä olet saarnaaja, Evankeliumin saarnaaja. [Veli sanoo: "Aamen."] Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle, kuka sinä olet? Pastori Williams, jos uskot koko sydämelläsi, voit mennä pois täältä ja olla terve. [Seurakunta iloitsee.] Jumala siunatkoon sinua. Aamen.

Uskotteko te? [Seurakunta iloitsee.]

³³¹ Uskotko Jumalan parantavan syövän? Uskotko Hänen parantavan syövän ja tekevän ihmiset terveiksi? Lähde tältä puhujanlavalta, uskoen ja tule terveeksi. Aamen. Usko koko sydämelläsi.

³³² Uskotko, että Jumala parantaa sydänvian? Uskotko? Hyvä on, silloin sinun on parantunut. Mene ja usko koko sydämelläsi. Vain ylistys olkoon Jumalalle! Aamen.

³³³ No niin, sinulla oli hyvin omituinen tunne, kun sanoin sen tuolle miehelle, koska sinulla myös oli sydänvika. Jos jatkat uskomista, ei se tule takaisin. Se tulee jättämään sinut lopullisesti. Mene, usko koko sydämelläsi. Aamen. Hyvä on.

³³⁴ Tämä nainen, joka tulee tässä, on varjostettu kuolemaan. Hänellä on syöpä, mutta nyt se on mennyt pois. Usko koko sydämelläsi, ja se on menevä, ja olet tuleva terveeksi. Jos et tule epäilemään, ei se ole koskaan tuleva takaisin, jos et epäile sitä, vaan uskot.

Tule, rouva.

³³⁵ Nyt te sanotte, että minä "luin ihmisten ajatukset". Kääntykäämme tällä tavalla. Herran Enkelin, jonka piti tulla näissä viimeisissä päivissä,

¹⁴ Ja, jos he ovat täällä tänä iltana, toivon, että en saata heitä hämilleen sanomalla tämän, mutta luotan, että Jumala tulee tekemään molemmista noista miehistä kristittyjä. Me haluamme tavata uudestaan paremmassa maassa, missä Elämänpuu kukkii virran toisella puolella. Me kaikki tiedämme tulevamme siihen.

¹⁵ Ja nyt vain kulkeminen näiden markettien ja paikkojen lävitse tuo tekaisin vanhoja muistoja. Eilen illalla, mennessäni ulos, siellä olivat istumassa veli ja sisar Johnson. En ollut nähnyt heitä moniin vuosiin. Viimeksi nähdessäni hänet, hänellä oli sydänkohtaus ja hän oli halvaantunut. Se oli Kaliforniassa, veli Noel. Se tuo takaisin muistoja vanhoista päivistä, tullessani ensi kertaa Arkansasiin, pieneen kaupunkiin nimeltä Moark, siellä sivulla olevaan pieneen helluntaikirkkoon. Ja sieltä edelleen Corningiin, veli Johnson ja hänen vaimonsa luo. Ja kuinka muistankaan nuo suuret päivät!

¹⁶ Sitten edelleen veli T. Richard Reedin luo, muistan tuon aamun siellä Jonesborossa. Hänen vaimonsa oli hedelmätön. Hän halusi lapsia.

¹⁷ Olin siellä takana huoneessa, ja ihmiset olivat repineet verhon pois ikkunasta, tulin sisälle ja rukoilin sairaiden puolesta. Hän pani minut takahuoneeseen. Minulla oli ollut rukousjono. Hän ajatteli minun menneen sisälle ja menneen vuoteeseen, ja siellä oli takapiha täynnä ihmisiä, ja meillä oli rukousjono. Ja hän oli siellä nukkumassa; minä olin siellä takana rukoilemassa sairaiden puolesta, ikkunan kautta.

¹⁸ Ja muistan seuraavan aamun, mennessäni ulos. Ja sisar Reed oli ollut lääkärin hoidossa ja kaikkea, yrittäen saada pienokaista. Ja lähtiessäni kävelemään ovien lävitse, se oli yksi ensimmäisistä näyistä tuossa kokouksessa, minä näin hänet pitämässä sylissään pientä vaaleapäistä poikalasta. Puhuin Herran Nimessä, että hän tulisi saamaan sen. Ja hän sai sen, ja kuinka Jumala siunasikaan heidän kotiaan.

¹⁹ Ja oi, niin monia asioita! Ja veli G. H. Brown; täällä Little Rockissa. Muistan, kun olimme siellä Viktor kadun numerossa 505.

²⁰ Tiedättekö, haluaisin pitää sarjan kokouksia ja seurata omia jälkiäni ympäri Arkansasin ja käydä noissa seurakunnissa ja tavata ihmisiä ja puristaa heidän käsiään. Se on ihanaa, tavata Jumalan ihmisiä! Kaikkialla minne olen mennyt, olen ollut Afrikan viidakoissa ja intiaanien keskuudessa, olen nähnyt tulennielijöitä ja noitatohtoreita ja käynyt lävitse monia kansakuntia, ympäri maailman, mutta en ole

koskaan unohtanut ystäviäni Arkansasissa, kuinka he pitivät käsiään ja panivat lapsensa kuorma-autojen alle sateen ajaksi. Näin nuorten tyttöjen kävelevän tiellä paljain jaloin, ja sitten he pyyhkivät tonnin jaloistaan ja panivat jalkaansa kenkäänsä ja sukkansa, ja tulivat sisälle. Ollessani siellä takana pensaikossa, rukoilemassa kokouksen puolesta. En tule koskaan unohtamaan sitä, mitä todella aidot ihmiset ovat. Olen niin kiitollinen, että on yhä sen kaltaisia ihmisiä maailmassa.

²¹ Olin unohtanut, että minun piti tulla tähän kokoukseen, oli ollut niin kiireistä aikaa. Yksi kokousten järjestelijöistä, joka huolehtii ulkomaan postista, tuli luokseni kuudensadan ulkomailta tulleen kutsun kanssa ja monet niistä ovat anomuksia; ja sen lisäksi, viimeisten kuuden kuukauden aikana on tullut näin paksu nippu kutsuja eri paikkoihin täällä. Toivoisin voivani mennä jokaiseen niistä. Mutta tavallisesti minä vain yritän mennä sillä tavalla kuin Herra minua johtaa. En ole koskaan antanut kokousteni tulla suuriksi. Olen yhä se sama pieni vanha kaveri, joka tuli tänne erään kerran. Minulla ei ole mitään rahaa. Minulla ei ole mitään suuria ohjelmia kustannettavana. Minä en ensinkään tarvitse rahaa. Herra pitää huolen siitä, niin kuin Hän teki ensimmäiselläkin kerralla.

²² Ainoa ero tänä iltana on siihen nähden, kun tulin silloin Corningiin, uskon, että minulla oli repeytynyt tasku siinä puvussa, jonka veljeni oli antanut minulle. Hän oli nuori mies ja oli repinyt sen. Ja se oli oikealla puolella, tämä suuri repeytymä takana. Vainoni ja minä menimme rihkamakauppaan ja ostimme näitä paikkapaloja, joita silitetään kiinni, tiedättehän, mutta se ei pitänyt kiinni tätä taskua. Se vain irtosi jatkuvasti, ja minä otin lankaa ja ompelin sen kiinni. Eikä työ onnistunut oikein hyvin. Minulla ei ollut silloin päällystakkia ja muistan, kuinka minulla oli tapana pitää oikeaa kättäni tuon revityn paikan päällä ja puristaa vasemmalla kädelläni saarnaajaystäväni kättä, estääkseni heitä näkemästä tuota takkia. Ja minä sanoin: "Suo anteeksi vasen käsi, se on lähempänä sydäntäni." No niin, tänä iltana minulla on parempi takki, mutta haluan yhä teidän olevan lähellä sydäntäni. Te olette olleet siellä koko ajan, lähellä sydäntäni. Minä rakastan Herraa Jeesusta aivan niin kuin silloinkin.

²³ Ja minulla on ollut etuoikeus puhua viidellesadalletuhannelle ihmiselle yhdellä kertaa. Olen nähnyt alttarikutsuja, joissa niinkin monet kuin kolmekymmentätuhatta alkuasukasta, ovat antaneet sydämensä

olisi vastoin Hänen Sanaansa. Katsokaahan, Hän on jo tehnyt sen. Hän vain...

³²² Ainoa asia, jonka Hän voi tehdä, on vain todistaa, että Hän on täällä pitääkseen Sanansa. Ja jos Hän tulee pitämään tämän ja julkituo sen täällä kaikkien teidän ihmisten edessä, varmasti tuo rampa nainen, joka nivelreuman takia täytyi nostaa jopa tänne neljän tuuman korokkeelle, joka hyppi ylös ja alas ja juoksi täältä lävitse, koska se oli NÄIN SANOO HERRA. Hän paransi hänet. Nyt te varmasti voitte uskoa, että Hän on täällä.

³²³ Nyt tämä mies on vieras minulle ja minä hänelle. Me olemme molemmat vieraita toisillemme. Nyt, jos Herra Jeesus tulee paljastamaan sen, olkoon hän tuomarina. Tahdotteko te kaikki silloin uskoa ja vastaanottaa parantumisenne, mistä tahansa, tahdotteko uskoa koko...

³²⁴ [Veli Branham pitää paussin.] Joku nainen ilmestyi tähän eteeni. [Veli Branham pitää paussin.] Tuo rouva siellä, jolla on keuhkovika, usko kaikella sydämelläsi, ja Jeesus Kristus tulee tekemään sinut terveeksi, jos voit uskoa. Uskotko sen? Minä olen sinulle vieras, mutta Jeesus Kristus tietää, mitä ajattelit. Usko nyt, ja tulet olemaan terve. Aamen. Aamen.

³²⁵ Eikö Hän olekin ihmeellinen? Minä en tunne tuota naista, en ole koskaan elämässäni nähnyt häntä. Hän on vain joku nainen, joka istuu siellä. Mutta hän...

³²⁶ Sallikaa minun sanoa teille jotakin. Hän istui siellä, sanoen: "Herra, anna minun koskettaa Sinua." Kysykää häneltä eikö se olekin oikein. Se on oikein.

³²⁷ Ja näin hänen ilmestyvän tähän ja kuulin, mitä hän sanoi. Ja katsoin ja ajattelin: "Missä tuon tyyppinen henkilö on?" En voinut nähdä sitä missään. Jatkoin katsomista. Katsoin ympärille ja kohta näin tuon Valon siirtyvän sinne ja riippuvan tuon naisen yllä. Tässä hän oli, näetehän. Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti. Aamen. Herra Jeesus tietää kaiken.

³²⁸ [Joku sanoo: "Tuo nainen tuli minun kanssani."] Sitä se oli. Tämä mies sanoo tuon naisen tulleen hänen kanssaan. Aamen. Eikö se olekin jotakin? Näettekö? Eikö se nyt olekin ihmeellistä? Herra Jeesus tietää

³¹⁶ Haluan kysyä teiltä: “Ketä tämä nainen kosketti?” Hän ei koskaan koskettanut minua. Onko se oikein?

³¹⁷ Entä sinä, uskotko sinä? Uskotko, että tuo kipu kyljessäsi tulee lähtemään? Sinä kärsit kivusta kyljessäsi. Hyvä on, se on menevä pois.

³¹⁸ Minä haastan teidät uskomaan sen, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti, tehden itsensä tunnetuksi kansansa keskuudessa. En ollut koskaan nähnyt tuota naista, en ollut koskaan nähnyt tuota henkilöä. Mitä he koskettivat? He koskettivat Ylipappia. He ovat kahdenkymmenen jalan päässä minusta. He eivät voi koskettaa minua; eikä siitä mitään hyötyä olisikaan. Mutta he koskettivat Ylipappia, ja Hän on sama eilen ja tänään ja ikuisesti. Hän on Jeesus Kristus. Kuitenkin, teidän täytyy uskoa.

³¹⁹ Nyt tämä mies, tässä on mies kuten Simon Pietari. Ehkä ensimmäinen mies, joka on tullut tänä iltana, uskoisin. Mies on tullut tänne Herran Jeesuksen eteen, niin kuin Simon Pietari tuli Herran Jeesuksen eteen. Mies; uskon muiden olleen naisia, nyt se on mies. Jos Hän nyt on sana eilen, tänään ja ikuisesti, silloin Hän tulee olemaan aivan niin kuin Hän oli silloin. Onko se oikein? Minä en tunne tätä miestä; taivaallinen Isä tietää sen. Minä en tunne häntä. Hän on vain mies, joka seisoo tässä. Mutta Jeesus Kristus tuntee hänet. Ja jos Jeesus Kristus voi paljastaa minulle miksi hän on täällä, tai jotakin hänestä, ja tulee puhumaan sen, silloin hän tietää, onko se totta tai ei. Tämä mies tulee tietämään sen. Ja jos joku täällä tuntee hänet, silloin myös he tietävät sen. Mutta minä en tiedä sitä. Minun täytyy vain odottaa. Mutta vastaus on täällä. Se on täällä, se on Kristuksessa. Niin se on, ja me uskomme sen.

³²⁰ Ja tämä on heikentävä toimitus; hyvin, hyvin heikoksi tekevä. Ja luotan, että teillä tulee olemaan usko ja uskotte.

³²¹ Nyt, tuntematta sinua, herra. On aivan niin kuin silloin, kun Simon tuotiin Herran Jeesuksen eteen. Minä en nyt ole sanomassa... Minä en ole Herra Jeesus, näettehän. Minä olen vain mies. Mutta minä yritän sanoa, että Hän on täällä ihmisten joukossa ja haluaa heidän näkevän. Ja jos he voivat nähdä sen, silloin he varmastikin voivat uskoa ja vastaanottaa sen. Kun kaikki... Jos tämä on lupaus, jos Hän tulee tekemään... Hän ei voi vain tulla tänne joukkoonne ja sanoa: “Minä tulen parantamaan sinut. Minä tulen parantamaan sinut.” Näettehän, se

Jeesukselle Kristukselle yhdellä kertaa, ja särkevän epäjumalankuvansa maahan. Olen nähnyt kahdenkymmenenviidentuhannen ihmeen tapahtuvan yhdessä sekunnissa, yhdellä rukouksella, Durbanissa, Etelä-Afrikassa; jolloin kuusitoista kuorma-autolastillista pyörätuoleja, telttavuoteita ja paareja tuli katua alas.

²⁴ Seuraavana päivänä, kaupungin pormestari Sidney Smith soitti minulle ja sanoi: “Mene huoneesi ikkunaan ja katso Intian valtamerta päin.” Ja siellä he olivat tulossa, alkuasukkaat, jotka olivat sodassa keskenään; jotka edellisenä päivänä olivat maanneet telttavuoteilla ja kotitekoisilla paareilla, joilla heidät oli tuotu sinne; ja tässä he olivat tulossa näiden kuudentoista kuorma-autolastillisen takana, laulaen: “Usko se vaan! Kaikk’ mahdollista on, usko se vaan.”

²⁵ Se saa teidät ajattelemaan: “Ihmeellinen armo, kuinka suloinen sen sointi, joka pelasti minun kaltaiseni kurjan.” Tietäen, että seurustelen sen kaltaisten ihmisten kanssa, eläen täällä tämän maan päällä ja Iankaikkisuudessa, yhdessä.

²⁶ Pidän tätä suurena etuoikeutena olla täällä teidän konventissanne. Minulle on annettu kunnia puhua yhdessä kokouksistanne huomenna, keskipäivällä, uskoisin, että se on kello kahdestatoista kahteentoista kolmeenkymmeneen, tai jotakin sellaista, huomenna. Jos Herra suo, haluan silloin olla täällä vain yksinkertaisen pienen Evankeliumin Sanoman kanssa.

²⁷ Tänä iltana nyt, rukoilemme sairaiden puolesta. Sairaiden puolesta rukoilemisen voitelu on... Se on sama Henki, mutta eri voitelu sairaiden puolesta rukoiltaessa, kuin mitä se on tällä tavalla. En ole syönyt tänään varhaisen aamun jälkeen. Ja olen tullut tähän rakennukseen, paastoten, rukoillen. Enkä halua saarnata niin, että olisin sen kaltaisen voitelun alla kuten saarnaajaveljeni, saarnatakseni. Haluan tuntea Herran Läsnäolon, kun rukoilen sairaiden puolesta, koska haluan jokaisen parantuvan, jonka puolesta tulen rukoilemaan tänä iltana. Haluan sen Jumalan kirkkaudeksi, että Jumala parantaa sairaat. Ja uskon, että Hän tulee tekemään sen.

²⁸ Niinpä tehdäkseni tämän, ja monet teistä ihmisistä eivät luultavasti ole koskaan olleet kokouksissa aikaisemmin, ja monet eivät ole tuttuja palvelustehtävän kanssa. Jotkut teistä muistavat, kun olin ensimmäisen kerran täällä Arkansasissa. Te muistatte, että se oli ennustettu. Minä

ottaisin ihmisiä kädestä ja vain pitäisin heidän kättään siinä muutaman hetken, ja sitten Herra puhuisi ja sanoisi, mitä heillä oli. Sitten kerroin teille, että Hän sanoi minulle, kun Hän kohtasi minut, että “jos olet vilpittön, niin se ottaisi jälleen askelen ylemmäksi, ja sinä tietäisit jopa heidän sydäntensä salaisuudet.” Kuinka monet koskaan kuulivat minun sanovan sen, ennen kuin se tapahtui? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] No niin, se meni siihen. Nyt se on mennyt enemmän. Se vain jatkuvasti... Herra jatkaa siunaamista, ja me olemme vain kiitolliset siitä.

²⁹ Jollakin tavalla, minä en ole mikään saarnaaja; jokainen tietää sen. Minä olen vain vararengas. Te käytätte vararengasta, kun teidän täytyy... Vaikka meillä ei nyt olekaan tyhjiä renkaita. Minä vain satuin tulemaan, ja he vain tahtovat ajaa vararenkaalla vähän aikaa. Mutta minä olen vararengas-saarnaaja, koska minulle ei ole koulukasvatusta olla saarnaaja; en koskaan mennyt mihinkään raamattukouluun. Mutta mitä minä tiedän Jeesuksesta Kristuksesta, sen haluan ilmaista omalla heikolla tavallani, ja Jumala on kunnioittanut sitä. Ja toivon, tänä iltana, että sillä tavalla kuin Hän lähetti minut palvelemaan ihmisiä, rukoilemaan sairaiden puolesta, että Hän tulisi itse vahvistamaan teidän edessänne tänä iltana sen, että se Jumala, jota minä rakastan, ja te rakastatte, on kanssamme tänä iltana.

³⁰ Nyt pieneksi rutiininomaiseksi Sanomaksi. Jos te ette saa Sanomaa tuotua ihmisten eteen, niin joku ei ymmärrä. Me menevät pois ja sanovat: “En ole koskaan kuullut sellaisesta, ja mitään sen kaltaista asiaa kuin se, ei ole Raamatussa.”

³¹ Niinpä saadaksemme tämän selväksi, haluan teidän nyt muutaman hetken ajan kuuntelevan hyvin tarkasti, pientä säännöllistä ja rutiininomaista Sanomaa, jonka nimenä on kampanjan teema *Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäti*. Muistakaa nyt tuo nimi, että *Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäti*.

³² Haluaisin kysyä tätä ennen kuin luen, voitteko kuulla minua hyvin? Joku sanoi minulle äänen kimpoavan takaisin, koska sisäkatto on tällä tavalla. Onko se parempi, jos seison taaempana tällä tavalla? Onko se? [Seurakunta sanoo: “Ei.”] Ei ole. Täytyy mennä lähemmäksi. Onko tämä parempi? [“Kyllä.”] Hyvä on. Hienoa. Hyvä on.

³³ Nyt haluamme mennä Kirjoituksiin. Johanneksen 12. lukuun ja 20. jakeeseen, Ja luemme täältä.

nähty tätä naista. Hän on täysin vieras. Jos voisin parantaa hänet, tekisin sen. Minä en voi. Katso nyt tänne päin, sisar. Pietari ja Johannes... Se on vain tavoittamaan... Katsokaahan, ihmisiä on kaikkialla ympärillä, näettehän. Muistakaa, kuinka Hän vei erään sokean miehen kaupungin ulkopuolelle, ja niin edelleen, näettekö, ollakseen rauhassa. Katsokaahan, jokainen henkilö on elävä henki, näettehän, ja Se poimii teidät esiin uskosta kaikkialta.

³⁰⁹ No niin, minä en voi parantaa. Sinä tiedät sen. Minä olen vain mies, aivan kuin aviomiehesi, isäsi, tai joku muu. Minä olen mies, vain inhimillinen olento. Mutta Hän on Jumala.

³¹⁰ No niin, on totta, että rampautumisesi johtuu nivelreumasta. Sinulla on nivelreuma, paha, tullen pahemmaksi koko ajan Kyllä. Ja eräs toinen asia, sinulla on todella vakava hermostollinen tila. Sinulla on virtsarakkovaiva. Oikein. Korkea verenpaine. Kaikenlaisia komplikaatioita. Kyllä. Sinä et ole täältä. Sinä olet tullut Kaliforniasta. Palaa takaisin ja usko. Sinä olet tuleva terveeksi.

³¹¹ Uskotteko te? Hyvä on, kohottakaamme kätemme ja sanokaamme: “Kiitos Sinulle, Herra Jeesus.” [Seurakunta iloitsee.] Ja: “Herra Jeesus, me annamme Sinulle ylistyksen ja kunnian kaikesta hyvydestäsi meille. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.” Vain pitääkö usko ja uskokaa.

³¹² Katsokaa häntä nyt, kun hän kävelee pois. Katsokaa häntä siellä. [Seurakunta iloitsee ja ylistää Herraa.] Näettekö? Näettekö? Sanokaa: “Ylistys Herralle.” [“Ylistys Herralle.”] Aamen.

³¹³ Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Hän ei valehtelee. Hän kertoo totuuden. Mitä Hän sanoo teille, juuri sillä tavalla se on oleva. Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Hän ei koskaan petä.

³¹⁴ Nyt, kuka tahansa, joka uskoo sen, jos haluat vastaanottaa sen, on se tekevä saman asian sinun kohdallasi. Ainoa asia, joka teidän on tehtävä, on uskoa. Uskooko jokainen kuulijakunnassa nyt? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hyvä on.

³¹⁵ Entä sinä jolla on nuo suonikohjut? Uskotko Jumalan parantavan sinut niistä, tekevän sinut terveeksi? Uskotko sinä? Hyvä on, silloin ne tulevat jättämään sinut.

³⁰³ Mutta Hän voi nyt todistaa, että Hän oli Jeesus, näyttämällä teille sen Messiaanisen merkin, että Hän oli Jeesus. Ja Hän lupasi tehdä sen. Mikä... Oi! Siinä ei ole mitään tietä perkeleen päästä pakenemaan sitä; hänet on ahdistettu nurkkaan. Eikö Hän olekin ihmeellinen? Haluan...

³⁰⁴ Syy miksi sanon sen, minä tarkkailen jotakin, mitä tapahtuu. Tämä nainen on juuri tullut leikkauksesta. Kyllä. Onko se oikein? Naistenvaiva, ja sinulla on ollut leikkaus. Sinulla... Onko se oikein? Ja sinä kärsit siitä, että olet todella heikko ja hermostunut. Eikö se olekin oikein? Voit tuskin toipua siitä. Ja sinä olet tullut. Ja tänä iltana, ennen tuloasi, sinä rukoilit, että kykenisit pääsemään tänne jonoon rukoiltavaksi. Onko se oikein? Kohota kätesi. Minä en lue ajatuksiasi. Ei, ei. Jos kerron sinulle kuka olet, Jumalan Hengen kautta, sinä tiedät onko se totta tai ei, etkö tiedäkin? Saisiko se sinut uskomaan? Tahdotko uskoa koko sydämelläsi? Rouva Gideon, usko. Se on oikein. Mene kotiin, Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi. Usko.

³⁰⁵ Uskotteko te? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Sanokaamme, "Ylistys Herralle." ["Ylistys Herralle!"] Hyvänen aina, mitä... Vain uskokaa Jumalaan. Älkää epäilkö.

³⁰⁶ Muistakaa, se oli NÄIN SANOO HERRA. Tarkatkaa, mitä Hän sanoi, näettekö. Näky on yksi asia, ja NÄIN SANOO HERRA on toinen.

³⁰⁷ Mitä kuuluu, herra? Minä olen sinulle vieras. Me kuulumme jopa kahteen eri rotuun; niin kuin tuo nainen kaivolla sanoi, mutta Jeesus antoi hänen tietää. Jumala teki yhdestä verestä kaikki ihmiset. Kansakunnat ja paikat, joissa olemme kasvaneet, ovat muuttaneet värimme, eikä sillä ole mitään tekemistä meidän kanssamme. Me olemme veljiä, luotuja, kaikki tulemme Adamista. Kyliä. Mutta kaksi eri rotua kohtaa täällä tänä iltana, aivan niin kuin silloin. Jos Jeesus Kristus Jumalan Poika voi paljastaa minulle, mitä haluat seistessäsi siinä, niin uskotko, että Hän tulee antamaan sen sinulle? Sinä tiedät sen. Kiitoksia, herra. Sinä tiedät sen. Hyvä on, silloin sinun vatsavaivasi tulee jättämään sinut, ja sinun sokeritautisi tulee olemaan poissa. Palaa kotiin.

"Jos sinä voit uskoa, kaikki asiat ovat mahdollisia."

³⁰⁸ Nyt jokainen voi nähdä, kun häntä autetaan siellä nousemaan ylös, että jokin rampauttaa tämän naisen. Minä en tiedä mikä. En ole koskaan

Ja siellä oli eräitä kreikkalaisia niiden joukossa, jotka tulivat ylös palvomaan juhlassa:

Nämä tulivat sen vuoksi Filippuksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häntä, sanoen: Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen.

³⁴ Se on nyt melkoinen kysymys, ja se on suuri halu. Ja kuunnelkaamme nyt todella tarkasti seuraavat kaksi- tai kolmekymmentä minuuttia, eikä se sitten enää tule olemaan teille salaisuus.

³⁵ No niin, uskon suuresti siihen, mitä Jumalan Sana sanoo. Minä tiedän, että Jumala voi tehdä asioita, joita ei ole kirjoitettuna Sanassa. Mutta, jos Hän vain tekee sen, mitä Hän on luvannut Sanassa, niin se riittää minulle, vain nähdä Hänet. Sitten tiedän sen olevan oikein, jos Hän on kirjoittanut sen Sanaan.

³⁶ Nyt, jos Raamattu sanoo, että Hän on sama eilen, tänään ja iäti, oli näillä kreikkalaisilla sama halu, jonka oletan olevan meillä kaikilla täällä tänä iltana. Sillä ei ole yhtään ihmistä, tai henkilöä, joka koskaan on kuullut Jeesuksen Kristuksen Nimen, joka ei haluaisi nähdä Häntä.

³⁷ Jos kysyisin tältä kuulijakunnalta tänä iltana: "Haluaisitteko te nähdä Jeesuksen", niin oletan, että jokainen käsi kohoaisi ylös. Niin on kaikkialla. Sillä me rakastamme Häntä. Mutta sitten kysyn tämän kysymyksen, että miksi me emme sitten näe Häntä, jos Raamattu sanoo, että Hän on sama eilen, tänään ja iäti?

³⁸ Se ei nyt merkitse sitä, että Hän olisi sama jollakin tavalla. Raamattu sanoo: "Hän on sama." Nyt minulle, tämä Raamattu, Se on joko väärin, tai Se on oikein. Jos se ei ole Jumalan innoitettu Sana, silloin en tiedä, mitä uskoa.

³⁹ Minulla on ollut etuoikeus nähdä monia, monia uskonnon muotoja, siellä Durbanissa.

⁴⁰ Ja Bombayssa, eräänä iltapäivänä olin jainsien temppelissä, missä oli seitsemäntoista erilaista Intian uskontoa, joista jokainen kieltää Jeesuksen Kristuksen ja jokainen... Siellä nämä seitsemäntoista eri uskontoa esittivät ohjelmaansa.

⁴¹ Ja näin tuona iltana, Pyhän Hengen voiman alla, kuinka Jumala antoi haasteen jokaiselle pyhälle miehelle, jokaiselle uskonnolle, ja kaikelle muulle, erään sokean miehen seistessä puhujanlavalla. Kun he näkivät erottamisen, he ajattelivat sen olevan jonkin sortista telepatiaa. Sitten tuli näky miehen ylle, joka oli ollut sokea kaksikymmentä vuotta ja oli auringon palvoja. Ja minä näin näyn, että hän tulisi parantumaan. Silloin haastoin jokaisen muhamettilaisen papin, jokaisen Budhan papin, jokaisen pyhän miehen, jokaisen Rajan ja kaikki heistä, että “jos joku heistä tulee ja antaa tälle miehelle hänen näkönsä, niin minä tulen palvomaan sitä jumalaa, joka antaa hänelle hänen näkönsä. Ja hän itse sanoo tekevänsä samoin.” Hän palvoi aurinkoa.

⁴² Ja minä sanoin: “Mitä te tekisitte? Mitä te muhamettilaiset tekisitte hänelle? Te sanoisitte: ‘Hän palvoi luotua Luojan asemesta.’” Minä sanoin: “Minä sanoisin sille aamen.” Mutta silloin jonkun täytyy olla oikein ja jonkun väärin.” Minä sanoin: “Mitä te tekisitte? Te tekisitte hänestä muhamettilaisen. Buddhalaiset tekisivät hänestä Buddhan palvojan ja niin edelleen.” Minä sanoin: “Mitä te tekisitte. Te vain muuttaisitte hänen mielensä. Te vain muuttaisitte hänen ajattelutapansa.”

⁴³ Minä sanoin: “Meillä on aivan samoin Yhdysvalloissa. Kaikki metodistit haluavat baptistien tulevan metodisteiksi. Ja sitten presbyteerit haluavat heistä kaikista tulevan presbyteerejä. Ja ykseysläiset haluavat heistä tulevan kakseuslaisia... ja kakseuslaiset haluaa heistä tulevan... voi hyvänen aika! Mitä se on? Se on mielenmuutos. Jossakin on oltava jotakin todellista. Näettekö, jonkin täytyy olla oikein ja jonkin väärin.”

⁴⁴ Minä sanoin: “Palauttakoon nyt luomakunnan Jumala hänelle hänen näkönsä täällä puolen miljoonan ihmisen edessä. Ja hän sanoi, että hän tulee palvelemaan sitä jumalaa, joka antaa hänelle hänen näkönsä.” Ja minä sanoin: “Minä tulen sen miehen opetuslapseksi, joka antaa hänelle hänen näkönsä.”

⁴⁵ Se oli hiljaisin viisisataatuhatta, mitä koskaan olette kuulleet. Kukaan ei vastannut haasteeseen. Minä en olisi antanut tuota haastetta, jos en olisi nähnyt tuota näkyä. Siellä oli nyt viisisataatuhatta todistajaa sille.

yönä Simon Pietarin luo ja avasi vankilan ovet ja vei hänet ulos? Päästi hänet vapaaksi?

²⁹⁵ Uskotko, että Hän jonakin päivänä tulee ja vapauttaa meidät? Minäkin uskon. Tulee hautaan ja avaa ovet, ja minä olen tuleva esiin kuolleiden joukosta. Minä luotan Häneen. Hän on täällä tänä iltana. Eikö olekin ihmeellistä tietää, ettei meidän tarvitse ottaa jotakin inhimillistä filosofiaa? Meillä on tässä Raamattu, joka puhuu tästä. Ja täällä Hän on tunnistamaan Seurakuntansa, antamaan sille ylöstempaavan uskon olla otettu pois. Kuinka voi joku henkilö istua hiljaa!

²⁹⁶ Minä vain puhun tämän naisen kanssa. No niin, en tunne häntä. Tässä on käteni, en ole koskaan nähnyt häntä, niin pitkälle kuin tiedän. Jos minä en tunne sinua, etkä sinä tunne minua... Ihmiset sanovat...

²⁹⁷ Joku sanoi, se oli tuo mies, jonka kanssa puhuin tänään, joka siellä tyhjensi roskapönttöjä ja hän sanoi että, “ihmiset sanovat: ‘Veli Branham tuo oman ryhmänsä mukanaan, ja siksi hän tuntee heidät.’”

²⁹⁸ Minä juhlallisesti vannon Jumalan edessä, en ole koskaan elämässäni nähnyt tuota naista, tietämäni mukaan, tai ketään muuta tuossa jonossa.

²⁹⁹ Jos me olemme ehdottomasti täysin vieraita, sisar, enkä minä tiedä mitään sinusta, niin kohota kätesi, jos minä en tunne sinua, etkä sinä minua. Siinä se on teille. En ole koskaan nähnyt tätä naista. Hyvä on.

³⁰⁰ Mutta minä tiedän Jonkun seisovan tässä kanssamme, joka tuntee meidät molemmat ja Hän on ruokkinut meitä kaikki elämäme päivät. Se on Hän, johon luotan. Se on Hän, johon uskon.

³⁰¹ Jos Hän seisoi tässä, ja sinä olisit sairas ja sanoisit: “Jeesus, paranna minut.” Hän sanoisi: “Minä olen jo tehnyt sen, kun kuolin Golgatalla.” Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden. Siellä tuo hinta selvitettiin, se oli täytetty.

³⁰² Nyt, jos minä voisin auttaa sinua, enkä tekisi sitä, en olisi arvollinen puhumaan tästä Sanasta. Minä en ole arvollinen, missään tapauksessa. Mutta, jos voisin auttaa sinua, enkä tekisi sitä... Mutta ainoa asia, jonka voin tehdä...

Elisabethia, Sakariaan vaimoa, joka oli kuudennella kuukaudella odottaen Johannesta. Ja, kun Maria kertoi Elisabethille siitä, kuinka myös hän tulisi saamaan lapsen, tuntematta miestä, että Pyhä Henki toisi sen, ja sanoi: "Häntä lullaan kutsumaan nimellä 'Jeesus'." Tiedätekö, pieni Johannes oli ollut kuusi kuukautta äitinsä kohdussa, eikä ollut vielä liikahtanutkaan. Katsokaahan, se on epänormaalia. Lapsi liikkuu noin kahden tai kolmen kuukautisena. Mutta tämä oli epänormaalia, pieni Johannes oli kuolleen äitinsä kohdussa. Ja niin pian kuin hänen tervehdyksensä tuli hänen korviinsa, kun hän sanoi: "Minä olen antava Hänelle nimen Jeesus." Ensimmäisen kerran, kun Jeesuksen Kristuksen Nimi koskaan puhuttiin inhimillisten huulten kautta, se toi pienen kuolleen lapsen elämään äitinsä kohdussa.

²⁹¹ Mitä sen tulisi tehdä miehelle tai naiselle, joka on syntynyt Jumalan Hengestä? Näettekö? Mitä sen tulisi tehdä, kun tiedämme elävämme viimeisissä päivissä, kun Kirjoitus on tuotu esiin täällä keskellämme, ja näemme Jeesuksen Kristuksen antavan meille viimeisen merkin ennen tulta? Mitä sen tulisi tehdä meille? Panna meidät polvillemme, tekemään parannusta.

²⁹² Minä odotan hetken, tietenkin, jotenkin ravistautuakseni irti siitä, koska se heikentää minua. Jos se heikensi Jumalan Poikaa, niin että voimaa lähti Hänestä, niin mitä se tekeekään minulle, armosta pelastetulle syntiselle?

²⁹³ Tässä on nyt nuori nainen kuin... Onko tämä seuraava, onko tämä Mitä kuuluu? Olin kääntynyt ympäri. En tiennyt sitä, me olemme vieraita toisillemme, oletan. Me emme tunne toisiamme. Minä en tunne sinua. Ja sinä olet vuosia nuorempi kuin minä, ja me olemme syntyneet luultavasti mailien päässä toisistamme. Tämä on ensimmäinen kerta, kun tapaamme. Mutta uskotko minun olevan Jumalan profeetan, tai, suokaa anteeksi, tarkoitan Jumalan palvelijan? Se kompastuttaa ihmisiä ja siksi... Tämä on ääninauhalla. Uskotko minun olevan Hänen palvelijansa?

²⁹⁴ Uskotko, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti? Ja uskotko sinä, että tämä Valo, josta minä puhun, että se on Jumalan Henki, sama Henki, tuo Tulipatsas, joka kulki erämaan halki Israelin lasten kanssa ja oli julkituotu? Tuo sama Valo, joka tuli vankilaan tuona

⁴⁶ Ja minä sanoin: "Miksi te ette tule? Koska te ette voi tehdä sitä." Ja minä sanoin: "Te, te muhamettilaiset, te väitätte Muhammedin uskonnon olevan suurimman kansakunnassa", ja minä sanoin, "ja se voi olla niin, lukumäärältään; ja buddhalaiset ja niin edelleen. Mutta varmasti siellä silloin on joku pappi, joka kykenee tulemaan ja vastaanottamaan tämän haasteen." Kukaan ei tehnyt sitä.

⁴⁷ Minä sanoin: "Syy, miksi te ette tee sitä, on se, että te ette voi tehdä sitä. Myöskään minä en voi. Mutta Taivaan Jumala, on nostanut ylös Jeesuksen Kristuksen, ja minä olen Hänen todistajansa tänä iltana, että olen nähnyt näyn, että tämä mies tulee saamaan näkönsä. Jos Hän ei tee sitä, silloin minä olen väärä profeetta, ja te voitte ajaa minut pois maastanne. Mutta, jos Hän tekee sen, silloin teidän velvollisuutenne on omien pappienne ja kaikkien edessä todistaa, että Hän totisesti on Jumalan Poika, ja maailman Pelastaja." Jokainen oli hiljaa.

⁴⁸ Sokea mies tuotiin; panin käteni hänen ympärilleen. Minä sanoin: "Herra Jeesus, sen näyn mukaisesti, joka ei voi pettää, minä rukoulen, että Sinä antaisit tälle miehelle hänen näkönsä." Ja hän alkoi kirkua. Ja siellä oli istumassa kaupungin pormestari, ja hän juoksi hänen luokseen ja tarttui häneen. Hän voi nähdä aivan yhtä hyvin kuin minäkin.

⁴⁹ Sitten heillä oli siellä sotapoliisi, oh, satoja sotilaita, jotka eivät voineet pidätellä ihmisiä. He juoksivat sotilaiden yli, juoksivat heidän jalkojensa ja keppiensä alta, joilla he yrittivät pidätellä väkijoukkoja. Kun lopulta pääsin autoon ja ulos sieltä, minulla tuskin oli vaatteita ylläni, tai kenkiä jaloissani, heidän nykiessään kenkiäni ja takkiani ja kaikkea, isoten ja janoten Jumalaa.

⁵⁰ Mutta Elian Jumala yhä elää tänä päivänä ja Hän on aivan yhtä paljon Jumala kuin Hän koskaan on ollut.

⁵¹ Nyt kaikkien uskontojen perustajat. Siellä Muhammedin haudalla on seissyt valkoinen hevonen kahdentuhannen vuoden ajan. He vaihtavat vartion, joka neljäs tai kuudes tunti, odottaen Muhammedin nousevan ylös ja ratsastavan valloittamaan maailman. Ja tähän tiedätte hänen kirjoittaneen Koraanin ja niin edelleen. Mutta Buddha, noin kaksituhatta kolmesataa vuotta sitten, Japanissa oli uskonnollinen mies, ja niin edelleen. Ja kaikki nämä uskonnot, jokainen niiden perustajista on kuollut ja haudassa.

⁵² Mutta kristillisyyden, maailmanlaajuisen kokemuksen jälkeen, kristillisyyden on ainoa todellinen uskonto. Se on ainoa, joka voi osoittaa tyhjää hautaa. Se on ainoa, jonka perustajan kaltaista ei ole toista, ei ole ketään miestä, joka olisi seissyt maan päällä ja sanonut: “Minulla on valta antaa elämäni ja ottaa se jälleen. Pieni hetki eikä maailma enää Minua näe, kuitenkin te olette näkevä Minut. Uskomaton ei enää tule näkemään Minua, kuitenkin te tulette näkemään Minut. Sillä Minä”, Minä, on persoonapronomini, “Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä, maailman loppuun, täydelliseksi saattamiseen asti.” Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäti!

⁵³ Nyt me tulemme tuohon ajatukseen. Jos Hän on sama, ei Hän ole kuollut. Hän on noussut kuolleista, ja Hän lupasi, että Hänen uskovaisensa näkisivät Hänet, koko matkan loppuun asti. Aina täydellistytymiseen asti, he tulisivat näkemään Hänet, jos Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti.

⁵⁴ Monet ihmiset, joille olen puhunut, sanovat: “No niin, tavallaan Hän on sama.”

Mutta Raamattu ei sanonut “tavallaan”. Se sanoi: “Hän on sama.”

⁵⁵ Ja, jos me vain olemme nälkäiset näkemään Hänet, samanlaisella innolla kuin nämä kreikkalaiset. He olivat kuulleet Hänestä, he tulivat ja pääsivät näkemään Hänet, yhden Hänen opetuslapsensa kohteliaisuuden kautta. No niin, emmekö me voi tehdä samoin, jos Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti? “Herrat, me haluamme nähdä Jeesuksen.”

⁵⁶ Me voimme nyt puhua ylösnousemuksesta, me voimme puhua siitä. Mutta, jos se ei ole todellisuutta, se tulee vain jumaluustaruksi, se on vain kertomus. Mutta, jos se on todistettu, että se on Totuus, silloin me olemme mitä onnellisimpien ihmisten joukossa, ja minä olen iloinen ollessani heidän kanssaan.

⁵⁷ No niin, jos Jeesus Kristus tulee ilmestymään edessämme, tänä iltana, ja me voimme nähdä Jumalan antamien periaatteiden mukaisesti, ja itse Hänen olemuksensa teoista, että Hän on täällä, silloin meidän pitäisi vähintään vastaanottaa Hänet ja toivottaa tervetulleeksi. No niin, se on valtavan suuri lausunto, mutta meillä on valtavan suuri Jumala, joka pitää jokaisen Sanansa.

hän on varjostettu. Siellä on tumma varjo tämän naisen yllä, ja hän on vaivaantunut. Kyllä, se on syöpä. Hänellä on syöpä, ja tuo syöpä on hänen kädesssä, hänen sormessansa. Oikein, se on sinun kädessäsi. En voi nähdä sitä tänne, mutta se on hänen kädessään joka tapauksessa.

²⁸³ Miksi on niin, että poikkeuksetta joku ajattelee... Älkää, älkää yrittäkö kätkeä ajatuksianne nyt. Voin käsittää sen täällä Pyhän Hengen kautta. Joku sanoi: “Hän arvasi sen.” Minä en arvannut sitä. Minä en tunne tätä naista. No niin, en arvannut sitä. En tehnyt niin.

²⁸⁴ En voi nähdä sitä täältä missä seison, se on...

²⁸⁵ Hyvä on, laske kätesi alas. Katso minuun. Usko minun olevan Jumalan palvelijan. Tahdotko tehdä sen? Hyvä on, menkäämme johonkin muuhun. Kyllä, sinä olet uskovainen. Ja sinun pitäisi uskoa sen puolesta. Minä rukoilin puolestasi kerran, pitkän aikaa sitten, sinulla oli syöpä ja sinä parannuit.

²⁸⁶ Te sanotte: “Sinä tunnet tuon naisen.” En tuntenut. En ole koskaan elämässäni tavannut häntä, niin että olisin tietoinen siitä, vain nähnyt hänet tässä näyssä.

²⁸⁷ Sallikaa minun näyttää teille jotakin. Hänellä on sydämellään joku, jonka puolesta hän rukoilee. Se on hänen aviomiehensä. Hän on täällä. Jos kerron sinulle, mikä hänellä on vikana, tahdotko uskoa, että hän tulee parantumaan? Hänellä on vaiva eturauhasongelma. Ja se on NÄIN SANOO HERRA.

²⁸⁸ Uskotteko te? “Herrat, me haluamme nähdä Jeesuksen.” Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Uskotteko te Sen olevan Jumalan Pojan? Kuinka monet teistä nyt uskovat, että se on Jeesus Kristus? [Seurakunta iloitsee.] Vain uskokaa. Älkää epäilkö. Uskokaa Jumalaa. Hän on aivan yhtä suuri tänään kuin Hän koskaan on ollut.

²⁸⁹ Nyt on aivan niin kuin te sanoisitte: “Herrat, me haluamme nähdä Jeesuksen.” No niin, jos se sai tuon naisen kaivolla, tuossa tilassa, hengellisessä tilassansa, tunnistamaan sen Messiaan merkiksi; niin mitä sen tulisikaan tehdä meille, jotka olemme Raamatun lukijoita ja täytettyjä Pyhällä Hengellä?

²⁹⁰ Niin kuin olen usein ajatellut kuinka Maria oli raskaana Pyhästä Hengestä, joka varjosi hänet ja loi tämän lapsen, ja kuinka hänelle kerrottiin siitä, mitä oli tapahtumassa. Hän juoksi tapaamaan serkkuaan

²⁷⁶ Jos Se nyt tulee ottamaan minun elämän, omat ajatukseni, oman erottamiseni ja kaiken pois minulta, ja tuottaa omansa, silloin Se on Kristus. Tahdotteko te nyt kaikki uskoa, jos Hän tulee tekemään sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hyvä on, olkaa nyt todella kunnioittavia. Minun täytyy puhua tälle rouvalle hetken.

²⁷⁷ Kuka nyt valvookin tätä mikrofoonia täällä, tarkkaa sitä. Koska, kun te olette näyssä, te olette poissa täältä. Te olette jossakin muualla, jonkun henkilön elämässä, jossakin muualla, aivan kuin olisi jossakin toisessa maassa, ja minun täytyy vain puhua ja sanoa se, mitä näen. Ja sitten, kun se on jättänyt minut, en muista mitä olen sanonut, näettekö. Niinpä tarkkaa mikrofoonia, kuka siitä huolehtiikin, puhuessani tämän rouvan kanssa, aivan niin kuin Herramme teki tuolle naiselle kaivolla, puhun vain hänen kanssaan saadakseni kiinni hänen henkensä.

²⁷⁸ Koska saarnasin hetki sitten, ja on jotenkin... Ennen kuin lähden huoneesta, paastoon ja rukoukseen, ja Se on todella lähellä minua. Ja minun pitäisi vain tulla suoraan sisälle, ja antaa jonkun muun puhua, ja sitten kävellä suoraan saarnatuoliin. Se olisi paljon parempi. Mutta vain olla täällä tänä iltana, sitten, haluan puhua tämän rouvan kanssa.

²⁷⁹ Nyt, rouva, Herra Jeesus on suuri. Eikä Hän ole kuollut, vaan on elossa aina ja ikuisesti. Uskotko sen? Uskon sinun uskovan sen. Nyt me seisomme tässä miehenä ja naisena, joiden täytyy tulla Kristuksen kasvojen eteen jonakin päivänä, meidän on kohdattava Hänet. Mutta tajuan, että sinä olet kristitty. Koska niin pian kuin alan puhua, tunnen heidän henkensä tulevan sisälle.

²⁸⁰ Nyt, jos tämä rouva haluaa todistaa totuudesta, juuri nyt hän tuntee todella omituisen tunteen, aivan kuin todella suloisen, lämmön. Nyt, jos voitte katsoa silmillänne, te, jotka joskus olette nähneet Sen, tässä Se on aivan minun ja hänen välillään, näettekö, jonkinlainen meripihkanvärinen Valo. Se on asettumassa aivan tämän rouvan ylle, juuri nyt. Ja, Herran Nimessä, hän tuntee, että jokin saa hänestä tuntumaan todella ihanalta, erilaiselta kuin, mitä te...

²⁸¹ Vain, tiedäthän, veljesi läsnäolo ei voisi tehdä sitä. Jos se on oikein, kohota kätesi ihmisille. Näettekö? Kyllä.

²⁸² Nyt tässä, minä katson suoraan tätä rouvaa, täydellisessä kosketuksessa hänen kanssaan. Jokin vaivaa tätä rouvaa ja se on se, että

⁵⁸ Ja, kun me löydämme mitä tahansa Raamatussa, kiinnittäkää sielunne siihen. Se on Totuus. Vain pysykää suoraan siinä, mitä Jumala on luvannut. Jumala tulee tekemään sen.

⁵⁹ Jos me olemme Abrahamin lapsia, me uskomme nuo asiat. Abraham, vastoin olosuhteita, kutsui niitä asioita, joita ei ollut, niin kuin ne olisivat, koska hän uskoi, että Jumala oli kykenevä pitämään Sanansa. Ja me kutsumme itseämme Abrahamin lapsiksi. Abraham odotti kaksikymmentäviisi vuotta lupausta. Sen sijaan, että olisi heikentynyt, hän vahvistui uskossa. Ja kuinka erilaista se näyttääkään olevan tänään, hänen kuninkaallisen Siemenensä kanssa.

⁶⁰ No niin, tuo todellinen Abrahamin siemen oli Iisak, me käsitämme sen, josta tulevat juutalaiset, jotka ovat sitä ulkonaisesti.

⁶¹ Mutta se Siemen, jolle Jumala antoi tämän lupauksen, oli Abrahamin Siemen, se usko, joka hänellä oli Jumalaan. Josta, Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on Hänen Sanansa, ne tulemme perillisiksi Hänen kanssaan. Ja tämä seurakunta, tänä iltana, koostuen tämän päivän pyhiinvaeltajista, on absoluuttisesti Abrahamin kuninkaallinen Siemen, aidon uskon kanssa.

⁶² Nyt, jos kysyisin metodisteilta: “Uskotteko te sen?” “Kyllä.” “Uskotteko, että Hän on kanssanne?” “Kyllä.” Baptistit, presbyteerit, luterilaiset, helluntailaiset ja niin edelleen, jokainen sanoisi samoin.

⁶³ Mutta kuinka me nyt odottaisimme näkevämme Hänet? Minkälaista henkilöä me etsisimme, jos haluaisimme nähdä onko Hän sama? Jos Hän olisi täällä Arkansasissa, tänä iltana, tässä tabernaakkelissa, niin minkä kaltaisen henkilön me odottaisimme näkevämme?

⁶⁴ Etsisimmekö me jotakuta, jolla ehkä olisi pitkä viitta ja parta kasvoillaan ja naulanarvet käsissään, ja orjantappurain jäljet otsallaan? Jos te odottaisitte näkevänne sen kaltaisen henkilön, niin jokainen teeskentelijä voisi pettää teidät sillä. Kyllä, he voivat jäljitellä sitä. Mies voi maalata arvet käsiinsä ja jopa pistää itseään piikeillä ja tehdä arpia, mutta mikä tahansa jäljittelijä voisi tehdä sen.

⁶⁵ Mutta sitten, jos me emme odota näkevämme sen kaltaista miestä, emmekä katso hänen pukeutumiseensa tai vartalonsa, koska, jos Hän olisi täällä, olisi Hän pukeutunut niin kuin mekin. Silloin ei ollut mitään eroa Hänen pukeutumisessaan. Hän pukeutui ja kulki ihmisten joukossa

niin kuin muutkin. Hän ei koskaan pukenut itseään tuon päivän papiston tavalla. Hän pukeutui niin kuin tavalliset ihmiset kadulla pukeutuvat. Niinpä Hän olisi aivan tavallisesti pukeutunut, luultavasti puku yllään ja niin edelleen, aivan niin kuin kuka tahansa mies tänään pukeutuisi. Niin kuin työmies, tai liikemies, tai kuka tahansa, sillä tavalla Hän olisi pukeutunut. Niinpä te ette koskaan tuntisi Häntä pukeutumistavasta. Te ette koskaan tuntisi Häntä vartalonmuodosta, siitä oliko Hän pitkä, laiha, lyhyt, tai tukeva; sitä me emme tiedä, joten te ette koskaan tuntisi Häntä siitä.

⁶⁶ Mutta sanon, mitä Hän olisi, jos Hän olisi täällä tänään, Hän olisi Jumalan Sana. Se on täsmälleen se, mitä Hän oli, ja yhä on. Hän on Sana, ei vain kirjoitettu Sana (Hän on kirjoitettu Sana), vaan kirjoitetun Sanan julkituleminen. “Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman itsensä kanssa.” Jumala, Sana, oli julkituotu lihassa, jotta Hänen Sanansa voivat olla puhutut inhimillisten huulten kautta ja tulla Sanaksi. Ja Hän oli julkituotu lihassa, se oli Jeesus Kristus, Jumala, Immanuel.

Te sanotte nyt: “Onko Hän Sana?”

⁶⁷ Johanneksen 1. luku kertoo meille: “Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tehtiin lihaksi ja asui keskuudessamme.”

⁶⁸ Mitä olivat jotkut niistä asioista, joita Hän tulisi tekemään? Me näemme Raamatun sanovan Hebrealaiskirje 4. luku ja 12. jae, että “Jumalan Sana on terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, Ja Se on sydämen ajatusten erottaja.” Sana on sitä. Niinpä Sana on sydämen ajatusten ja aikomusten erottaja. Se osoittaisi pätevästi tarkalleen sen, että Jeesus on Sana. Hän tiesi heidän sydäntensä ajatukset. Hebrealaiskirje 4:12.

⁶⁹ Jos me nyt haluaisimme tunnistaa Hänet, niin odottaisimmeko me Hänen olevan jonkun jumaluusopin tohtorin? Ei ole mitään tilastotietoa siitä, että Hän koskaan olisi käynyt koulua.

⁷⁰ Voisimmeko me samastaa Häntä minkään kirkkokunnan kanssa? Hän tuli aikana, jolloin heillä oli monia kirkkokuntia, mutta Hän ei koskaan liittänyt itseään mihinkään niistä. Niinpä me emme voi sanoa, että Hän olisi ollut fariseus, tai saddukeus ja niin edelleen. Me emme voisi samastaa Häntä minkään tietyn kirkkokunnan kanssa.

²⁷⁰ Mutta mitä, jos Pyhä Henki seisoi täällä ja kertoisi hänelle jotakin, mitä hän on tehnyt, jotakin, mitä on tapahtunut hänen aikaisemmassa elämässään, mitä hän on tehnyt, mitä hän on tekemässä nyt, minkä tähden hän on täällä, mitä hän haluaa? Silloin hän tietäisi, onko se totta tai ei. Silloin hän tietää, että sen täytyy tulla joltakin yliluonnolliselta voimalta. Nyt se riippuu siitä, miksi hän sen haluaa luokitella, joko Belsebuliksi; tai niin kuin tuo nainen kaivolla: “Me tiedämme Messiaan tulevan tekemään tämän.” Näettekö, sitten sen mukaisesti hän saa palkkansa.

²⁷¹ Mutta sitten, jos Hän kertoo hänelle, mitä hänellä on ollut, ja jos se on oikein, silloin hän on tunnistava sen oikeaksi. Ja sitten, jos Hän tietää, mitä hän on ollut, niin varmasti hän voi luottaa Häneen siinä, mitä Hän sanoo hänen tulevan olemaan. Onko se oikein? Jos hän voi luottaa Häneen tietääkseen, mitä Hän on ollut, hän tietää onko se oikein tai ei, silloin miten on sen kanssa, mitä Hän tulee olemaan?

²⁷² Eikö tämä olekin ihmeellinen aika? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Te sanotte: “Miksi sinä viivyttelet, veli Branham?” Minä odotan Häntä. Tarkalleen niin on. Jos Se ei tule, en minä voi tehdä sitä. Siinä kaikki. Minä vain odotan Häntä. Oikein. Näettekö?

²⁷³ Laulakaamme tuo vanha hymni, *Usko se vaan*. Antaisitteko siihen sävelen?

*Usko se vaan, usko se vaan,
Kaikk' mahdollista on, usko se vaan;
Usko se vaan, usko se vaan,
Kaikk' mahdollista on, usko se vaan.*

²⁷⁴ Nyt, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, minä otan jokaisen hengen täällä hallintaani, Jumalan kirkkaudeksi. Istukaa nyt todella hiljaa.

²⁷⁵ No niin, te, jotka olette nähneet tuon valokuvan (ja minä tulen kohtaamaan teidät jonakin päivänä Kristuksen Tuomioistuimen ääressä), Se ei ole kahdenkaan jalan päässä siitä, missä minä olen seisomassa nyt. Niin on. Nyt, jos se on sama Pyhä Henki... Jokainen tietää, että se Liiton Enkeli, joka johti Israelin erämaan halki, oli Jeesus Kristus. Ja, jos Hän tulee nyt, ja minä olen väittänyt, että Hän on tuo Valo. En tiedä aivan tarkalleen, missä Se on, mutta Se on tässä aivan lähellä minua. Voin tuntea Sen ja tiedän, että Se on tässä.

se on kaikki, mitä voin tehdä. En voi muuta. Minä olen ihminen. Minä olen teidän veljenne. Näettekö?

²⁶⁴ Mutta, jos Pyhä Henki nyt tekee jotakin huomattavaa, ja se on mielestänne ihmeellistä, niin palvokaa Häntä niin paljon kuin haluatte, Jumala on palvonnan kohde.

²⁶⁵ Mutta älkää nyt ottako mitään valokuvia, älkää käyttäkö salamavaloja, koska Se on Valo. Kuinka monet ovat nähneet tuon valokuvan Siitä? Te tiedätte, Varmasti. Se on Washington D.C:ssä. Näettekö? Hyvä on. Nyt kunnioittavasti.

²⁶⁶ Ja toivon, että te siellä takanani nyt todella rukoilisitte, koska minä katselen kuulijakuntaa, ja ehkä huomenillalla yritän tulle tälle puolelle.

²⁶⁷ No niin, en tiedä. Jumala vain antoi lupauksen. Mutta, jos Hän tulee samastamaan itsensä täällä: "Herrat, me haluamme nähdä Jeesuksen", ja se on ainoa tapa kuinka... Ette voi jäljitellä sitä, koska se on ihme. Se on paradoksi. Se totisesti on paradoksi. Näettekö? Paradoksi on ihme, jotakin, mitä ei voi selittää.

²⁶⁸ Tässä seisoo nyt eräs nainen. Minulla ei ole sen enempää tietoa, miksi tuo nainen seisoo siinä, kuin kellään muullakaan, ellei sitten joku täällä tunne häntä. Hän on vain nainen, joka seisoo siinä. Mutta koska se sattuu olemaan nainen, tuo se mieleeni täydellisesti kuvan Johanneksen 4. luvusta, miehen ja naisen kohdatessa toisensa, niin kuin Herra kohtasi tuon naisen kaivolla. Näettekö? No niin, tämä rouva seisoo tässä, ja minä en... Hän voi olla sairas, ehkä hän ei ole sairas. Ehkä hänellä on vaikeuksia kotona. Ehkä hänellä on rahallisia vaikeuksia. Tai ehkä hän seisoo täällä jonkun toisen puolesta. Minä en tiedä, minkä vuoksi hän on täällä. En yksinkertaisesti voi sanoa sitä, koska en tiedä. Minä en tiedä. Mutta hän tietää.

²⁶⁹ Nyt, jos tulisin ja laskisin käteni hänen päälleen ja sanoisin: "Minä lasken käteni sinun päällesi, sisar. Kunnia Jumalalle! Sinun täytyy olla terve, koska Raamattu sanoo: 'Laskekaa kätenne sairaiden päälle ja he tulevat terveiksi.' Aamen. Mene matkaasi, iloiten. Sinä olet parantunut." Jos hän nyt haluaa uskoa sen, niin hyvä on, se on Kirjoitus. "He laskevat kätensä sairasten päälle, ja he tulevat terveiksi." Se on totta. Näin Raamattu sanoo.

⁷¹ Hän tuli kansan puolesta. Jumala, ollen kaikkien Jumala, Hän on koko luomakunnan Jumala. Hän kuoli pelastaakseen syntiset, jotka ovat jokaisessa kirkossa, ja parantaakseen jokaisen sairaan henkilön. Hän tuli hyväksyäkseen ne, jotka vastaanottavat Hänet.

⁷² Samalla tavalla Hän on täällä tänä iltana, parantaakseen ne, jotka vastaanottavat Hänet, pelastaakseen ne, jotka vastaanottavat Hänet. Hän tulee samassa muodossa, samalla tavalla.

⁷³ Jos Hän tulisi, Hänen täytyisi tulla Kirjoituksen tunnistamana. Jos Hän ei tunnistanut itseään... Me emme voi löytää yhtään paikkaa Raamatusta, Vanhasta Testamentista, joiden kanssa Hän ei olisi oikealla tavalla samastanut itseään Kirjoituksen kanssa, niin paljossa, että Hän sanoi: "Kuka teistä voi tuomita Minut synnistä?"

⁷⁴ No niin, me kaikki tiedämme, että synti on "epäusko". "Hän, joka ei usko, on jo tuomittu." Nyt, synti on epäuskon ominaisuus. Tupakoiminen ei ole synti. Varastaminen ei ole synti. Valehteleminen ei ole synti. Aviorikoksen tekeminen ei ole synti.

"Mitä ne sitten ovat", te voitte sanoa.

⁷⁵ Ne ovat epäuskon ominaisuuksia. Jos te olisitte uskovainen, te ette tekisi noita asioita. Juuri se, että te teette niin, todistaa, että te olette uskomaton. Näettekö? On vain kaksi mahdollisuutta, te joko olette uskovainen, tai te ette ole uskovainen.

⁷⁶ Ja kuinka minua onkaan aina kummastuttanut se, että joku voi väittää, että hänellä on Pyhä Henki itsessään, ja kieltää sen, että Jumalan Sana on totta. Kun Pyhä Henki itse kirjoitti Jumalan Sanan. Ja te tiedätte, ettei Hän sanoisi itsensä olevan väärässä. Niinpä Hän kirjoitti Kirjoitukset, ja Hän seisoo Kirjoitusten takana, ja Jumala valvoo Niitä, vahvistaakseen ne.

⁷⁷ Niinpä menkäämme taaksepäin nähdäksemme sen, mitä Hän oli, jos me haluamme tietää, onko Hän sama tänään. Ainoa todellinen tapa saada tietää, mitä Hän on tänään, on mennä taaksepäin ja katsoa, mitä Hän oli eilen, ja silloin me tiedämme, mitä Hän on tänään. Onko se mielestänne oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Jos me voimme nähdä, mitä Hän oli eilen!

⁷⁸ Tietenkään me emme voi aloittaa aivan pitkän kertomuksen alusta. En halua pidätellä teitä pitkään, koska teidän täytyy olla täällä

huomenna, ja me haluamme ottaa rukousjonon, mutta haluan teidän nyt todella kuunteleviin tätä tarkasti. Jos me vain voimme mennä taaksepäin ja nähdä, mitä Hän oli eilen, niin silloin me voimme nähdä, mitä Hän on tänään, koska Raamattu sanoo: “Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti.”

⁷⁹ Syy miksi käänsin näitä sivuja taaksepäin, oli nähdäkseni... Aloitin lukemalla Johannes 12:20, joten pysykäämme Johanneksen Evankeliumissa. Voimme viedä sen minne tahansa Kirjoituksissa, koska koko Kirja on Jeesuksen Kristuksen todistus. Se on kokonainen Jeesuksen Kristuksen ilmestys. Mitään ei voida lisätä Siihen, tai ottaa pois Siitä. Sitä Hän on. Hän on Immanuel, ja se selvittää sen; ei väliä, kuinka me yritämme tehdä Hänestä jotakin muuta, tai profeettaa, tai jotakin sen kaltaista. Hän oli profeetta; Hän oli enemmän kuin profeetta. Hän oli Jumala-profeetta. Mutta Hän oli enemmän kuin se. Hän oli Immanuel; ei vain joku hyvä mies, joku opettaja, joku filosofi. Hän oli myös kaikkea sitä, plus se. Näettekö?

⁸⁰ Me aloitamme nyt tänä iltana Johanneksen 1. luvusta ja ehkä huomenna viemme sen vähän johonkin toiseen Kirjaan. Aloittakaamme Johannes 1. Me näemme... Me kaikki olemme tietoiset Hänen neitseellisestä syntymästään, kuinka Jumala varjosi neitsyen ja loi tuon Verisolun, josta syntyi Poika, Kristus Jeesus. Ja Jordanin rannalla, kun Jumala siellä tuli alas tuon Valon, tai kyyhkysen muodossa, ei kukaan nähnyt sitä paitsi Johannes. Kaikki nuo ympärillä seisovat ihmiset, he eivät nähneet Sitä. Kukaan ei nähnyt sitä paitsi Johannes. Hän oli ainoa, joka odotti näkevänsä Sen, Jumala oli sanonut hänelle, että hän näkisi Sen.

⁸¹ Te näette vain sen, mitä te odotatte näkeväanne. Jos te olette tulleet tänne tänä iltana odottaen näkeväanne Kristuksen, te tulette näkemään Hänet. Jos olette tulleet arvostelevaan, on teillä käsissänne paljon arvosteltavaa. Riippuu siitä mitä te odotatte.

⁸² Johannes sanoi: “Hän, joka käski minua erämaassa kastamaan vedellä, sanoi, että kenen päälle minä näen Hengen laskeutuvan ja jäävän, Hän on Se, joka tulee kastamaan Pyhällä Hengellä ja Tulella.” Johannes todisti, sanoen: “Minä näin Jumalan Hengen laskeutuvan alas Taivaasta kuin kyyhkysen, ja Se meni Hänen päälleen.” Ja sitten Hänet ajettiin erämaahan kiusattavaksi. Kun Hän tuli erämaasta, me löydämme Hänet välittömästi rukoilemasta sairaiden puolesta.

²⁵⁸ Tiedän Kuningas Jaakon käännöksen sanovan “suurempia”. Mutta te ette voisi tehdä mitään suurempaa. Mitään suurempaa ei voitaisi tehdä. Hän paransi sairaita, herätti kuolleita, pysäytti luonnon, ja teki kaikkea, mitä tehdä voi. Vaan “enemmän te olette tekevä”, jos katsotte sitä Emphatic Diaglottista. (Emphatic Diaglott on teos, jossa selitetään aakkosjärjestyksessä, mitä Uuden Testamentin Kreikankieliset sanat merkitsevät.)

²⁵⁹ Koska Hän, Jumala, oli siellä vain yhdessä henkilössä, Jeesuksessa Kristuksessa. Mutta nyt Jumala on seurakuntansa keskuudessa, kaikkialla. “Enemmän kuin tämä, olette te tekevä, sillä Minä menen isän tykö; tullakseni takaisin Pyhän Hengen muodossa, Isä Henkenä.” Tuo sama Tulipatsas, joka johti Israelin lapsia erämaan halki, ja joka asui Jeesuksessa Kristuksessa, palasi takaisin Jumalaan, ja Hän sanoi: “Minä tulen Jumalasta ja menen Jumalaan.”

²⁶⁰ Huomatkaa mitä tapahtui, niin pian kuin Hän oli tehnyt sen. Tarsolainen Saul oli matkalla Damaskoon, ja tuo suuri Valo löi hänet maahan, niin kuin sanoin eilen illalla. Hän tiesi, että se oli Herra. Hän sanoi: “Herra, kuka Sinä olet?”

Hän sanoi: “Minä olen Jeesus.” Näettekö?

²⁶¹ Tuo sama Tulipatsas, tuo sama Valo on keskuudessamme, tuottaen sitä Elämää, jota Se tuotti, kun Se oli Kristuksessa Jeesuksessa, tehden tuon saman asian Morsiusseurakunnassa tänään. Näettekö? Tahdotteko Uskoa sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

²⁶² Tulkoon Herra Jumala nyt ja puhukoon vahvistukseksi sille, mitä minä puhuin Hänestä. Vain tuo yksinkertainen usko, Jumala Taivaassa tietää, näettehän, vain uskoen sen. Kun Hän kohtasi minut siellä ylhäällä, Hän sanoi minulle sen. Ja täällä minä olen seisomassa tänä iltana ja arvelen, että täällä on kolmesataa ihmistä tai enemmän. Ja olen seissyt puolen miljoonan edessä ja antanut tuon haasteen, ympäri maailman. Ja Hän ei... Hän on Jumala. Se ei ole sitä, mitä minä olen sanonut, vaan mitä Hän sanoi. Se on Hänen Sanansa.

²⁶³ Nyt haluan jokaisen pysyvän kunnioittavana, sillä aikaa, kun se tapahtuu, jos se tapahtuu. Nyt, jos se ei tapahdu, jos Hän ei tule, silloin ei ole mitään, mitä voisin tehdä, kuin ehkä aloittaa rukousjonon, laskea kädet sairaiden päälle, rukoilla heidän puolestaan ja mennä kotiin. Mutta

²⁵² On ero seurakunnan ja Morsiamen välillä. En saarnatakseni oppia, koska en tee sitä; mutta nöyryä uskon on, että seurakunta menee ahdistuksen, kuudennen sinetin lävitse, sen puhdistamiseksi. Se on totta. Mutta ei Morsian; hän menee Ylöstempauksessa ennen sitä. On aika Morsiamen olla uloskutsuttu, joten minä uskon, että nyt on uloskutsumisen aika.

²⁵³ Suokaa anteeksi, veljet, minun ei pitäisi saarnata oppia, heillä voi olla...?... He voivat olla erimieltä; jos niin teette, tehkää niin kuin söisitte kirsikkapiirakkaa, heittäkää kivi pois ja syökää piirakkaa. Katsokaahan, niin se on. Hyvä on.

²⁵⁴ Mutta uskon, että se, missä me teemme virheen, on, kun jotkut meistä uskovat, yksi sanoo: ‘Se menee sen lävitse’, ja toinen sanoo: ‘Varmasti, seurakunta tulee menemään sen lävitse’; mutta siellä on se seurakunta Babylonissa, siellä ulkona Sodomassa. Morsian on uloskutsuttu, istuen täällä ylhäällä odottamassa Pojan tulemistä. Niin on. Kyllä vaan. Siellä tämä merkki on tehty, valittujen joukossa, eikä siellä alhaalla kirkkokunnallisten joukossa.

²⁵⁵ No niin, minä seison Jumalan edessä, enkä valehtele, Hän on tuomarini, ja juhlallisesti minä sanon, ettei tuossa jonossa ole yhtään henkilöä, jonka muistaisin koskaan elämässäni nähneeni. Siellä ei ole yhtään henkilöä, niiden lisäksi, jotka nimesin täällä, joista tietäisin mitään, tai joita olisin koskaan nähnyt; Raamatun ollessa täällä edessäni.

²⁵⁶ No niin, onko Jeesus nyt sama eilen, tänään ja ikuisesti, niin kuin olen teille kertonut! Ja te tiedätte, että minä en ole mikään teologi, minä en ole mikään saarnaaja, jata kutsuisin saarnaajaksi, niin kuin teidän pastorinne täällä, jotka ovat voideltuja saarnaamaan tätä. Se on heidän kutsumuksensa. Tämä on minun kutsumukseni, nyt voideltuna Pyhällä Hengellä, antaa Jumalan virrata kansansa lävitse. Näettekö?

²⁵⁷ Tahdotteko te nyt uskoa sen? Jos Hän tulee näyttämään itsensä kansansa keskuudessa tänä iltana, niin kuin Hän lupasi: “Pieni hetki eikä maailma Minua enää näe. Uskomattomat eivät tule näkemään Minua. Ei, he ovat siellä ulkona Sodomassa. Mutta te olette näkevä Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja jopa teissä. Niitä tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä. Enemmän kuin tämä olette te tekevä.”

⁸³ No niin, katsokaahan, ensimmäiseksi, Jumalan Henki tuli Hänen päälleen ennen Hänen palvelustehtäväänsä, joten siitä syystä Hän voi sanoa: “Se en ole Minä, joka tekee tekoja, se on Isä, joka asuu Minussa, Hän tekee teot.” Nyt me näemme, että kun Hänen palvelustehtävänsä alkoi, se alkoi parantamalla sairaita, rukouksella.

⁸⁴ Nyt Jumala parantaa monilla tavoilla. Eräs lääkäri kysyi minulta äskettäin, sanoen: “Mikä on mielipiteesi lääkkeestä, veli Branham?”

⁸⁵ Minä sanoin: “No niin, Jumala on ainoa, joka voi parantaa.” Minä sanoin: “Raamattu ei valehtele, ja Raamattu sanoo: ‘Minä olen Herra, joka parannan kaikki sinun sairautesi.’” Ja minä sanoin: “Jumala parantaa lääkkeellä, Jumala parantaa rakkaudella. Jumala parantaa ymmärryksellä. Jumala parantaa huolenpidolla. Jumala parantaa rukouksella. Jumala parantaa ihmeillä. Tuo koko asia, se on Jumala, joka parantaa. Siinä kaikki, mitä se on, Hän on Parantaja.”

⁸⁶ Meillä ei ole mitään lääkettä, joka voi luoda, luoda solun käteenne, parantumiseksi; luoda solun ruumiiseen, parantumiseksi. Me voimme vetää pois hampaan, leikata pois umpisuolen, tai sappikivet, mutta kuka parantaa? Jumala. Mikään lääke ei rakenna kudoksia, ainoastaan Jumala. Elämä rakentaa kudosta. Jumala on ainoa parantaja, ja siitä me olemme puhumassa.

⁸⁷ Ja me voimme nähdä nyt, että Jeesus kulki parantaen sairaita. Ja siellä oli yksi Hänen opetuslapsistaan, jonka nimi oli Andreas.

⁸⁸ Ja haluan tehdä tämän nyt näytelmän tapaan, koska täällä istuu lapsia, ja tämä pieni sairas tyttö makaa siellä. Haluan hänen käsittävän sen.

⁸⁹ Te tiedätte Andreaan olleen Simonin veljen, jota myöhemmin kutsuttiin Pietariksi. Ja Andreaksesta oli tullut Johanneksen seuraaja. Ja Johannes oli ilmoittanut, että oli tulossa Messias, ja hän oli varma, että se oli hänen sukupolvensa tapahtuva. Siitä syystä hän ei koskaan mennyt mihinkään kouluihin tai seminaariin. Hänen tehtävänsä oli liian tärkeä.

⁹⁰ Koska, jos papit olisivat ymmärtäneet hänen olevan sen, jonka tuli ilmoittaa tuleva Messias ja esitellä Hänet maailmalle, he olisivat sanoneet: “Kuulehan, tohtori Johannes, eikö sinustakin tunnu, että veli se-ja-se täällä, etkö uskoisi, että hän olisi aivan pätevä olemaan

Messias? Katso häntä, hänellä on hyvä tausta. Sinä tiedät tietäväsi, että hän on Messias. Miksi et mene ja kerro sitä maailmalle?”

⁹¹ Mutta näettehän, hänen tehtävänsä oli liian tärkeä, ollakseen kenenkään ihmisen suostuteltavissa. Hän meni erämaahan, ja odotti siellä Jumalan opetuksen seminaarissa, kunnes Jumala käski häntä, sanoen: “Kenen päälle sinä näet Hengen laskeutuvan, Hän on Se, joka sinun tulee ilmoittaa Messiaaksi.” Näettekö?

⁹² Nyt me näemme, että Andreas oli uskonut sen, ja epäilemättä hän oli tullut ja kertonut siitä Simonille monta kertaa. Mutta Simon, ollen jotenkin vähän kovapäinen, niin kuin meillä on... Suokaa anteeksi tuo ilmaisu; toivon, ettei se kuulosta pyhydenloukkaukselta. Mutta hän, ollen jotenkin hieman kovapäinen, niin kuin me sitä kutsuisimme tänään, oli sanonut: “Oi, mene vaan, jos haluat kuunnella jotakin sellaista.” Ja eräänä päivänä, kun hän tuli ja kertoi hänelle löytäneensä Messiaan, voi hän tuskin uskoa sitä.

⁹³ Ja voin nähdä kuinka Andreas nyt toi Simonin Herran Jeesuksen eteen. Hän näki hänet ensimmäistä kertaa. Jeesus oli juuri palannut erämaasta. Hänen palvelustehtävänsä oli alkamassa, ja nyt Hänen täytyi tulla tunnistetuksi. Ja niin pian kuin Simon käveli Herran Jeesuksen Läsnäoloon, Jeesus katsoi häntä ja sanoi: “Sinun nimesi on Simon, ja sinä olet Joonan poika.”

⁹⁴ Nyt me näemme, että Simon välittömästi uskoi. Sitten hänelle annettiin nimi Pietari. Miksi hän uskoi sen?

⁹⁵ Luin kertomuksen hänen isästään Joonasta, joka oli suuri rukouksen mies. Hän oli kasvattanut poikansa uskomaan Jumalaan. Heidän ammattinsa oli kalastaminen, ja joka päivä, niin monta kertaa heidän täytyi mennä polvilleen ja rukoilla Jumalaa antamaan heille hyvä kalasaalis, niin että he voivat maksaa velkansa ja saada hankituksi leipää tuota päivää varten.

⁹⁶ Ja ennen kuolemaansa, tuo vanha mies istui eräänä päivänä veneensä perässä ja sanoi pojilleen: “Poikani, me olemme heprealaisia ja me uskomme, että on tulossa Messias. Ja toivoin aina eläväni nähdäkseni sen päivän, kun Messias laskisi jalkansa maan päälle. Mutta arvelen, etten tule elämään nähdäkseni sitä, koska olen nyt vanha ja minun täytyy mennä. Mutta pojat, Saatana ei anna tuon Messiaan nousta

“Minä vastaanotan Sinut, Herra Jeesus. Sinä olet täällä. Sinä parannat minut.”

²⁴⁷ Nyt, jos Hän tulee tunnistamaan itsensä, ja todistamaan Evankeliumin mukaisesti, että Hän on aivan yhtä paljon täällä nyt kuin Hän oli silloin, olen todistanut teille, että se on Hänen tuntomerkinsä, (onko se oikein), ja on luvattu, että nämä asiat tapahtuisivat viimeisissä päivistä. Ja me olemme nähneet seurakunnan menevän suoraan sisälle siihen Lutherin kautta, Wesley'n kautta, helluntailaisten kautta ja suoraan eteenpäin loppuun. Näettekö? Ja täällä me olemme, Laodikean Ajanjaksossa, sodomalaisessa Ajanjaksossa, ja täällä me nyt olemme. Ja palvelustehtävä on tullut lävitse jokaiselta Sanan kulmalta. Ja minä uskon, että koko Jumalan salaisuus, Se on jo saarnattu. Nyt se on Kristuksen samastaminen kansansa keskuudessa, Jumala toimien inhimillisessä lihassa.

²⁴⁸ No niin, ei ole väliä, kuinka paljon Hän voitelee minut, myös teidän täytyy olla voideltuja uskomaan se. Katsokaahan, te olette se, jonka täytyy tehdä koskettaminen. Näettekö? Molemmat meistä yhdessä muodostamme yksikön. Minä en tunne teitä; te ette tunne minua. Te vain usotte, ja minä uskon, ja sitten Jumala ottaa meidät molemmat käsiinsä. Se on Jumala.

²⁴⁹ Sitten te näette Raamatun sanovan: “Jos te kaikki puhutte kielillä ja keskuuteenne tulee joku, joka on oppimaton, eikä ole tulkitsijaa, silloin hän sanoo: ‘Te olette hulluja.’ Mutta, kun yksi profetoi ja paljastaa sydämen salaisuudet, silloin he kaikki lankeavat maahan ja sanovat: ‘Jumala on teidän kanssanne.’” Olen kiitollinen nähdessäni tuon päivän tulleen, että olen elänyt tarpeeksi pitkään nähdäkseni sen uloskutsutun seurakunnan keskuudessa.

²⁵⁰ Muistakaa, se ei mene Babyloniin. Se ei mennyt Sodomaan. Se meni uloskutsutuille, Valituille; se on se merkki, jonka he näkevät. Heiliä on omansa siellä ulkona, organisaatiollisissa ryhmissään ja touhuissaan.

²⁵¹ Mutta tämä on Herra Jeesus Kristus Pyhän Hengen muodossa, liikkuen kansansa keskuudessa, tehden saman asian, jonka Hän teki, kun Hän oli täällä maan päällä, samastaen itsensä Morsiamelle, ei seurakunnalle.

vapautuvat ja huutavat: “Aamen”, ja, “Halleluja”, ylistäen Jumalaa. Se on ihana asia. Mutta sitten tuossa samassa kuulijakunnassa saarnataan Evankeliumi ja sanotaan, mitä Hän oli, ja että Hän nyt samastaa itsensä jälleen samaksi.

²⁴² Nyt tässä rukousjonossa täällä, en usko näkeväni yhtään henkilöä, jonka tunnen. Siellä ei ole yhtään henkilöä. Jokainen teistä jonossa olevista on vieras minulle, minä en tunne teitä, ja te tiedätte, etten tiedä teistä mitään, jos niin on, kohottakaa kätenne. Jokainen teistä rukousjonossa olevista, jotka tietävät, että minä en tiedä teistä mitään, kohottakaa kätenne. Hyvä on. Uskon, että niin oli jokaisen kohdalla jonossa. No niin, minä en tunne heistä ketään. Ny t ainoa tapa, että...

²⁴³ Ja, jos joku ajattelee, että tämä on väärin, niin tulkoon tänne ja ottakoon minun paikkani. Näettekö? Ellette voi itse tehdä tätä samaa asiaa, alkää silloin sanoko tästä mitään. Jeesus sanoi: “Jos Minä ajan ulos perkeleet Jumalan sormella, niin millä teidän lapsenne ajavat ne ulos?” Toisin sanoen: “Mikä järjestelmä heillä on parempi?”

²⁴⁴ Meillä on nyt ollut aika, että jokainen on alkanut ajatella tuota vanhaa perinnettä, kätten päälle laskemista. Se on hyvä. Mutta nyt, saarnaajaveljeni, olkaa todistajiani, että se oli juutalainen perinne. Näettekö?

²⁴⁵ Jairus sanoi: “Tule laskemaan kätesi tyttäreni päälle, ja hän on elävä.” Mutta tuo roomalainen pakana sanoi: “Minä en ole sen arvoinen, että Sinä tulisit kattoni alle. Vain puhu sana.” Onko se oikein? Se on puhua sana, pakanoille, näettehän. Meidän tulisi tehdä se; jos tuo roomalainen voi ajatella niin, pakana, joka oli juuri nähnyt Hänet. Koska hän tiesi, mitä Jeesuksen Kristuksen Sanat olivat. Hän sanoi: “Minä olen mies, jolla on arvovalta. Minä sanon tälle miehelle: “Mene”, ja hän menee, ja tälle: “Tule”, ja hänen täytyy tulla, koska hän on alaiseni.” Mitä hän tunnusti? Että jokainen sairaus ja jokainen tauti oli Jeesuksen Kristuksen käskyvallan alla. Kyllä vaan. Hänellä oli arvovalta.

²⁴⁶ Ja, jos me voimme kuulla Hänen puhuvan, silloin se tunnistaa Hänen olevan kanssamme. Kuinka paljon suurempaa se olisi teille pakanoille tänä iltana tietää, että Hän on joukossamme, ja että te voitte kurottautua ja saada. Älkää sanoko: “Veli Branham laski kädet päälleni; veli Roberts, tai joku muu.” Vaan uskosta Jumalan Poikaan, sanokaa:

esiin ilman, että ensin on paljon väärää messiaita. Niinpä haluan teidän poikien muistavan sen, että ette olisi yllättyneitä, kun paljon asioita nousee esiin. Minä haluan, että te pojat olette tietoisia asiasta. Muistakaa tämä: Messias, kun Hän tulee, Hänen täytyy olla Jumalan kirjoituksenmukaisesti tunnistama, ennen kuin Hän on Messias.” Me tarvitsemme enemmän sen kaltaisia isiä tänään!

⁹⁷ “Hänen täytyy olla kirjoituksenmukaisesti Messias. Ja me olemme seuranneet Moosesta, tuota suurta profeettaa, joka johti kansamme ulos Egyptistä, ja me olemme kuunnelleet hänen opetustaan. Ja me tiedämme, että Mooses oli oikeassa. Ja Viidennen Mooseksen kirjan 18. luvussa Mooses sanoi meille että ’tämä Messias; Herra teidän Jumalanne on nostava esiin profeetan minun kaltaiseni, ja Häntä teidän täytyy kuulla.’”

⁹⁸ No niin, Israelia oli aina opetettu uskomaan profeettaa. Te Raamatun opettajat tiedätte sen. Ja profeetta voitiin tunnistaa profeetaksi vain, kun se, mitä hän profetoi, ja ne asiat, joita hän sanoi, tapahtuivat. Raamattu sanoo: “Jos joukossanne on joku, joka on hengellinen tai profeetta, niin Minä Herra tulen puhumaan hänelle, tekemään itseni tunnetuksi hänelle, näyissä ja unissa. Ja, kun se, mitä hän sanoo, tapahtuu, silloin kuulkaa häntä. Mutta, jos se ei tapahdu, älkää pelätkö häntä.” Se oli se, mitä Hän käski Mooseksen sanoa kansalle ja se oli Kirjoituksen heille antama tuntomerkki, että Messias olisi profeetta.

⁹⁹ Nyt jokainen tietää, että Herran Sana tulee profeetalle; ei papille, vaan profeetalle. Raamattu sanoo niin. Herran Sana tuli profeetalle. Ja me tiedämme, että jos se on Herran Sana, ja profeetta on todellinen, silloin hänen sanansa ovat totta, ja hänen sanansa tapahtuvat. Ja se on hänen valtakirjansa. Ensin se on Sana. Ja ensin, Jumala on Sana. Ja sitten, jos hän puhuu sanan, ja se tapahtuu, silloin se osoittaa, että Jumala on jumalallisesti asettanut tuon miehen.

¹⁰⁰ Nyt sitten se mielessä, siellä on voinut nousta esiin kaiken kaltaisia sensaatioita ja kaikkea muuta maailmassa, mutta nuo raamatunoppilaat eivät olisi koskaan uskoneet sitä, koska Messiaan täytyi olla profeetta. Eikä heillä ollut ollut profeettaa neljäänsataan vuoteen. Malakia oli viimeinen profeetta.

¹⁰¹ Ja tässä tulee Simon, tuonkaltainen opetus mielessään, sen Miehen läsnäoloon, jonka hänen veljensä lujasti uskoi Messiaaksi. Ja niin pian

kuin hän kävelee Hänen Läsnaoloon, ei Hän tiennyt ainoastaan, kuka hän oli, vaan Hän tiesi myös, että hänen jumalaisen isänsä nimi oli Joonas. Ei ihme, että se otti jäykkyyden pois hänestä. Hän tiesi, että se oli Messiaan todellinen tuntomerkki. “Sinun nimesi on Simon, sinä olet Joonan poika.”

¹⁰² Ja meille on kerrottu tuon miehen olleen niin lukutaidottoman, ettei hän osannut kirjoittaa edes omaa nimeään; Raamattu sanoo Apostolien tekojen 3. luvussa, että “hän oli sekä tietämätön, että oppimaton.” Mutta Jumalaa miellytti tehdä hänestä seurakunnan pää Jerusalemissa ja antaa hänelle avaimet Valtakuntaan. Koska, kun tuo ennalta määrätty siemen lepäsi siellä tuossa vanhassa kalastajassa, ja Valo osui siihen, nopeasti se tunnisti, että se oli Messias.

¹⁰³ Nyt se, että tuo mies tiesi sen, se todisti, että tuo siemen oli levännyt siellä. Hänen nimensä oli Karitsan Elämän Kirjassa maailman perustamisesta asti, kun Karitsa oli teurastettu Jumalan omassa mielessä. Ja niin pian kuin tuo Valo osui siihen, tuli se nopeasti elämään, ja tunnisti, että se oli Messias.

¹⁰⁴ Siellä seisoi eräs nimeltä Filippus, joka näki tämän, ja nopeasti hänen mieleensä tuli: “Se on totisesti Hän, sillä minä tunnen Kirjoitukset. Tuo Mies ei ollut koskaan nähnyt tätä miestä aikaisemmin ja kuinka Hän voi tietää, kuka hän oli? Se on Profeetta.”

¹⁰⁵ Hän lähti kertomaan ystävälleen, jonka kanssa hän oli tutkinut Raamattua aina pojasta lähtien. Hänen nimensä oli Natanael. Sieltä missä Hän saarnasi, oli viisitoista mailia vuoren ympäri sinne, missä Natanael omisti pienen oliivilehdon. Voin kuvitella Filippuksen matkallaan hyppineen ja huutaneen. Hän oli löytänyt jotakin, mikä oli todellista.

¹⁰⁶ Oi, kuinka Sen pitäisi saada sydämemme liikkeelle, ympäri mäkien, yli preerioiden, alas pelloille, alas laaksoon, yli kadun, yli kansakunnan, jonnekin.

¹⁰⁷ Hän oli löytänyt jotakin. Ja hänellä oli ystävä. Aikaisemmat Raamatun tutkistelut olivat todistaneet, että tämä kirjoituksen mukainen Messias olisi Profeetta. Heillä ei ollut profeettoja neljäänsataan vuoteen.

¹⁰⁸ Kun hän tuli perille, löysi hän Natanaelin puun alta, rukoilemassa. Ja ehkä hän pysähtyi muutamaksi hetkeksi odottamaan, kristityn

Jeesus ei edes kuullut Bartimeusta, mutta hänen uskonsa pysäytti Hänet. Näettekö, hänen uskonsa teki sen.

²³⁶ No niin, tämän naisen usko pysäytti Hänet, ja Hän katseli kaikkialle väkijoukossa, kunnes Hän löysi tuon pienen naisen. Ja Hän kertoi hänelle hänen tilansa ja sanoi: “Sinun uskosi on pelastanut sinut.” Onko se oikein? Aivan tavallinen pieni, heikkonäköinen nainen, ja hän oli parantunut.

²³⁷ Mitä hän nyt teki? Hän ei koskaan tarkalleen koskettanut Häntä. Hän kosketti Jumalaa, Hänen kauttaan. Sitten, kuinka monet tietävät... tiedän näiden saarnaajien tietävän Hebrealaiskirjeessä sanottavan, että “Jeesus Kristus nyt on Ylipappi, joka voi olla kosketettu heikkouksiemme tunnolla.” Onko se oikein? [Saarnaajat sanovat: “Aamen.”]

²³⁸ Kuinka monet kuulijakunnassa tietävät sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hyvä on, jos Hän on Ylipappi, Hän on se sama Ylipappi, joka Hän aina oli. “Ei ole toista välimiestä Jumalan ja ihmisen välillä, kuin Ihminen Kristus Jeesus.” Sitten, jos Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti, ja te kosketatte Häntä samalla tavalla kuin tuo nainen teki, ja Hän voi olla kosketettu, ja jos te kosketatte Häntä samalla tavalla, niin eikö Hän toimisi samalla tavalla kuin silloinkin, jos Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti? Onko se oikein? [“Aamen.”] Näettekö, ainoa asia, mitä teidän täytyy tehdä, on koskettaa Häntä.

²³⁹ No niin, ei koskettaa yhtä veljistämme, tai koskettaa minua. Hän on vain teidän veljenne, näettehän. Mutta koskettakaa Häntä. Kun teidän uskonne koskettaa Häntä, silloin Hän tulee käyttämään instrumentiaan ja Hän on tekevä saman tänään kuin Hän koskaan teki. Niin on aivan sama tänään, kuin koskaan ennenkin. Uskotteko te sitä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

²⁴⁰ Niinpä minä nyt haluan teidän kaikkien jakamattoman huomionne ja haluan, että jokainen henkilö pysyy paikallaan seuraavan muutaman minuutin ajan ja rukoilee.

²⁴¹ No niin, on suuri asia tulla tänne eteen ja saarnata Evankeliumia, joka voi saada ihmiset, jotka itse asiassa kerran olivat pirtutrokareita ja uhkapelureita ja prostituoituja ja kaikkea muuta ulkona kadulla, istumaan taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa, niin että he voivat tuntea Hengen innoituksen nostavan heidät sille paikalle, että he

mutta hänellä oli usko, ja se koskettaa Jumalaa. Ja Jeesuksen kulkiessa tiellä, tämä pieni nainen livahti väkijoukon lävitse ja kosketti Hänen viittansa lievettä.

²²⁸ Kuinka monet tietävät, että nämä palestiinalaiset vaatteet riippuvat väljästi? Se oli vaippa. Ja siihen kuului myös alusvaate, pitämään pölyn pois heidän raajoistaan. Niinpä heillä oli alusvaate, vaate keräsi tomua heidän kävellessään, ja siksi heillä oli alusvaate.

²²⁹ Ja tämä nainen kosketti Hänen vaatteensa lievettä sormellaan. Ja Jeesus pysähtyi ja sanoi: “Kuka kosketti Minua?” En usko Hänen pilailleen. En usko Hänen tehneen sitä. Minä todella uskon, ettei Hän tiennyt, kuka sen teki. Hän sanoi: “Kuka kosketti Minua?”

²³⁰ Ja niin monilla ihmisillä oli käsivarret Hänen ympärillään ja he sanoivat: “Hei, Rabbi! Onko tämä se Galilean Profeetta? Me olemme todella iloiset nähdessämme Sinut täällä.” Ja jokainen kyseli: “Mitä kuuluu?”, tai, “Kuinka voit?”

²³¹ Pietari sanoi: “Herra!” Raamattu sanoo, että hän nuhteli Häntä. Toisin sanoen, Pietari on voinut sanoa: “Mutta sehän kuulostaa vähän epätavalliselta, Sinun kaliiperisesi Miehen sanoa kuka kosketti Sinua. Ja uskon, että siitä lähtien, kun aloin puhua minulle, on ainakin viisikymmentä kättä koskettanut Sinua. Ja sitten Sinä sanot: ‘Kuka kosketti Minua?’ Sehän ei kuulosta järkevältä, Herra. Sinun ei tulisi sanoa sen kaltaisia asioita.” Raamattu sanoo: “Pietari nuhteli Häntä.”

²³² Mutta Jeesus sanoi: “Tunnen, että voimaa on lähtenyt Minusta.” Se oli erilainen kosketus, uskon kosketus. “Tunsin voimani... Tulin heikoksi. Joku kosketti Minua uskon kosketuksella.”

²³³ Fyysisesti ei Hän nyt olisi voinut tuntea sitä. Te voitte koskettaa minun takkiani, ja siellä oli paljon enemmän väliä hänen vaatteensa liepeen ja Hänen ruumiinsa välillä, kuin minun ja minun takkini välillä.

²³⁴ Aivan niin kuin sokea Bartimeus, seisten sadan metrin päässä Hänestä, sanoi: “Jeesus, Sinä Daavidin Poika.”

²³⁵ Ja kaikki nuo ihmiset kirkuivat. “Me olemme kuulleet Sinun herättäneen kuolleen. Meillä on niitä täällä hautausmaa täynnä. Tule ja herätä heidät, ja me uskomme Sinuun.” Näettekö, kaikki nuo arvostelijat ja niin edelleen.

herrasmiehen tavoin, kunnes hän oli lopettanut rukouksensa. Ja, kun hän nousi ylös ja oli ehkä ravistamassa pölyä viitastaan, on Filippus nopeasti voinut sanoa: “Natanael!”

Ja tämä tulee ja sanoo: “Filippus, virkaveljeni, olen iloinen nähdessäni sinut!”

¹⁰⁹ Ja ehkäpä keskustelu oli jotenkin tällä tavalla. Katsokaahan, hänellä ei ollut aikaa sanoa: “Kuinkas oliivit kasvavat?” Tai: “Kuinka voivat vaimo ja lapset?” Näettekö, sanoma oli kiireinen. Hän oli nähnyt jotakin. Hän oli nähnyt Kirjoituksen samastettuna, Messiaan, ja se oli se, jota he olivat odottaneet vuosia ja vuosia ja vuosia. Hän sanoi: “Tule katsomaan, kenet me olemme löytäneet! Jeesuksen Nasaretista, Joosefin pojan, tule katsomaan Häntä!” Sanoma oli kiireinen.

¹¹⁰ Sanon teille veljet, jos te voitte saada sen kaltaisen innostuksen, että meidän Sanomamme on niin tärkeä, silloin meillä ei ole aikaa hulluteluille. Yrittäkäämme saada Sanoma ihmisille, ihmisille joiden isät ovat hikoilleet ahdistusten lävitse, jotka ovat isiemme lapsia, jotka seisovat kaduilla tamburiinit käsissään, ja söivät rautateiltä vaunuista pudonnutta viljaa, ylläpitääkseen tätä Valtatietä, tätä Evankeliumia. Ja nyt nähdessämme Kristuksen joukossamme, menkäämme maailmalle Sen kanssa, etsimään häntä.

Hän sanoi: “Tule katsomaan, kenet me olemme löytäneet.”

¹¹¹ Me näemme nyt, että Natanael oli melkoinen teologi, ja voin kuvitella hänen sanoneen Filippukselle: “Hetkinen nyt vain Filippus, minkä kaltaiseen asiaan sinä oikein olet sotkeutunut?” Tiedättehän, niin sanotaan yhä tänä päivänä. “Mihin sinä oikein olet sotkeutunut?” Johonkin irralliseen jossakin, tiedättehän. “Tiedän sinun olevan terveen, järkevän miehen, ja tässä sinä juokset kertomaan minulle, että Messiasko olisi täällä maan päällä?”

¹¹² Hänen olisi tullut keskustella noiden tietäjien kanssa. Tiedättehän, nuo tietäjät olivat siellä Babylonissa. He olivat juutalaisia, jotka olivat siellä opiskelemassa tähtitiedettä. Ja, kun he näkivät noiden kolmen tähden tulevan linjaan, oli se merkki, vanha heprealainen merkki, että kun nuo tähdet tulivat jonoon, oli Messias maan päällä. He tulivat, huutaen: “Missä on Hän, joka on syntynyt, juutalaisten Kuningas? Me näimme Hänen tähtensä ja olemme tulleet palvoaksemme Häntä.”

¹¹³ Mutta, Filippus, tämä. Heillä ei ollut mitään uutislähteitä, kuten televisiota, radiota tai sanomalehteä noina päivinä, eivätkä he koskaan olisi julkaisseetkaan mitään sen kaltaista. Niinpä me näemme Filippuksen menneen Natanaelin luo käskeäkseen häntä tulemaan.

¹¹⁴ Ja tämä sanoi: “Kuulehan nyt, voisiko mitään hyvää tulla tuonkaltaisten pyhien kier-...” tai suokaa minulle anteeksi, “tuonkaltaisesta ihmisjoukosta, Nasaretista?”

¹¹⁵ Mutta tiedätkö mitä ajattelen? Filippus antoi hänelle parhaan vastauksen, mitä kenellekään antaa voi. Hän ei yrittänyt selittää sitä. Hän ei yrittänyt mennä asian teknillisiin puoliin. Hän vain sanoi: “Tule ja katso. Tule itse katsomaan. Ota kainaloosi 5. Mooseksen kirjan 18. luvun kirjakäärö, ja seuraa minua, niin tulemme näkemään, onko asia niin.”

¹¹⁶ Poimikaamme otteita siitä, mitä he keskustelivat kävellessään. Katsokaahan, hänen täytyi mennä sinne yhtenä päivänä ja tulla takaisin seuraavana, se oli viisitoista mailia. Niinpä matkalla vuoren ympäri, voin kuulla Filippuksen sanovan: “Kuulehan nyt, Natanael, niin kuin monasti olemme Raamattua tutkineet, me lujasti uskomme, että Messias on oleva Jumala-Profeetta, koska Mooses sanoi niin. Ja me olemme seuranneet Moosesta ja meidän oletetaan seuraavan häntä siihen asti, kunnes tämä Profeetta on tullut. Ja, kun tämä Profeetta tulee näyttämölle, silloin Hän on kertova meille elämän tien siitä eteenpäin. Ja tiedätkö, jos me emme usko Häneen, hävitetään meidät kansasta.”

“Hyvä on, mutta kuinka sinä tiedät, että tämä kaveri on Profeetta?”

¹¹⁷ “Sanohan, muistatko tuota vanhaa kalastajaa siellä, jolta silloin kerran ostit kalaa, ja jolla ei ollut tarpeeksi koulusivistystä allekirjoittaa nimeään kuittiin?”

“Kyllä, muistan hänet. Hänen nimensähän oli Simon. Kyllä.”

¹¹⁸ “Hänen veljensä Andreas oli osallistunut Johanneksen kokouksiin. Ja hän oli kuullut Johanneksen sanovan: ‘Tämä oli Messias.’ Ja me tiedämme Johanneksen olleen profeetan, joten hän ei voinut sanoa mitään väärää. Ja hän julisti: ‘Tämä on Messias’, koska hän oli nähnyt merkin Hänen yllään. Ja Andreas toi veljensä sinne eilen. Ja niin pian kuin hän käveli Hänen Läsnäoloonsa, Hän sanoi: ‘Sinun nimesi on

²²¹ Katsokaahan, tämä ei ole mikään kilpakenttä, me emme... Me kutsumme heidät yksi kerrallaan, eikä teidän tarvitse kilpailla saadaksenne paikanne, tiedättehan. Me haluamme sen tapahtuvan järjestyksessä, näettehan, kunnioittavasti.

²²² Numero kuusitoista, rukouskortti numero kuusitoista. Onko tällä rouvalla kuusitoista? [Joku sanoo: “Neljätoista.”] Neljätoista. Kuusitoista, numero kuusitoista. Hyvä on, kiitoksia, herra. Numero seitsemäntoista. Hän on jo paikallaan, kyllä. Kahdeksantoista. Hyvä on.

²²³ No niin, heitä on nyt niin monta kuin voi seistä tässä nurkassa tällä kertaa. Me aloitamme heti muutaman minuutin kuluttua heistä. Hyvä on.

²²⁴ Sillä aikaa, kun he valmistavat nuo ihmiset jonoon, niin kuinka monilla teistä, jotka olette sairaita, ei ole rukouskorttia, antakaapa meidän nähdä kätenne? Hyvä on, sillä aikaa, kun lainaan Kirjoitusta teille... Nyt te, joilla ei ole rukouskortteja, vaikka olettekin sairaita, eikä teitä tulla kutsumaan rukousjonoon? Hyvä on.

²²⁵ Kuinka monet tässä rakennuksessa eivät tunne minua ja tietävät etten minä tiedä mitään heistä, kohottakaa kätenne; ne, jotka ovat sairaita, tiedättehan. Näettekö? Ollakseni rehellinen kanssanne, en näe yhtään henkilöä, jonka tuntisin. No niin, te voitte tuntea minut, mutta... En ole tavannut teitä, enkä voi nähdä yhtään henkilöä, jonka tuntisin, ellen sitten tunne tätä vähän tukevahkoa miestä, joka istuu siellä... Näenkö minä oikean henkilön? Olen unohtanut nimesi, mutta sinä olet Missouriista. Tiedän hänen käyvän Tabernaakkelissa silloin tällöin.

²²⁶ No niin, ja nyt puhujanlavalla, muistakaa, Jumala on aivan yhtä paljon Jumala puhujanlavalla, kuin mitä Hän on siellä yleisön joukossakin. En tunne täällä ketään niin, että voisin sanoa tuntevani heidät, veli Mooren ja tämän veljen lisäksi tässä, todella tietääkseni nimeltä tai tunteakseni ketään. Uskon, että tämä on isäsi, joka on istumassa siellä takana, olen melko varma siitä. Ja Jim Maguire tässä, ääninauhojen tekijä, joka istuu tässä. Ja se on kaikki mitä voin nähdä, tuntea ja tietää keitä he ovat. Hyvä on.

²²⁷ Kuulkaahan, ottakaamme vain eräs tämän tapainen pieni kertomus, sillä aikaa, kun he ovat valmistautumassa, me voisimme ottaa toisen kertomuksen Herrasta Jeesusuksesta. Kuinka monet tietävät Raamatun sanovan, että siellä kerran oli eräs nainen, jolla oli verenvuoto? Eikä häntä myöskään kutsuttu rukousjonoon. Hänellä ei ollut rukouskorttia,

²¹³ [Tyhjä paikka nauhassa.] ...seistä. Jos ette voi, antakaa minun tietää. Numero kaksi, rukouskortti numero kaksi, nousisitko seisomaan. Kiitos.

²¹⁴ Numero kolme, kenellä on rukouskortti numero kolme? Nousisitko seisomaan? Nopeasti nyt, meidän täytyy kiirehtiä. Onko se tämä rouva, onko hänellä rukouskortti numero kolme? Hyvä on. Hyvä on, mene sinne jonon päähän, numero kolme. Billy, sinä tai joku tulkoon tänne.

²¹⁵ Numero neljä, rukouskortti numero neljä, kenellä se on? Siellä aivan takana. Hyvä on, tule tänne, rouva. Numero viisi. Teidät tullaan kaikki kutsumaan yksi kerrallaan. Numero viisi.

²¹⁶ Mikä kortti sinulla on, herra? [Veli sanoo: "Numero kolme, B."] Numero mikä? ["Kolme"] Numero kolmeko? Joku on tehnyt virheen. Tällä miehellä tässä on kortti numero kolme. Hyvä on.

²¹⁷ Numero neljä, kenellä on numero neljä, rukouskortti numero neljä? Hyvä on, numero viisi, kenellä on rukouskortti numero viisi? Numero kuusi, kenellä se on, numero kuusi? Kiitoksia. Tule. Numero seitsemän. Ottakaa vain paikkanne. Numero seitsemän. Numero Kahdeksan.

²¹⁸ Yhdeksän, yhdeksän, näinkö sitä? Yhdeksän, kiireesti nyt joku niin, että emme käytä paljoa aikaa siihen. Numero yhdeksän, rukouskortti numero yhdeksän, olkaa hyvä. Auttakoon joku minua pitämään heitä silmällä. Tahtoisitteko te veljet nousta ylös ja auttaa minua tarkkaamaan. Numero yhdeksän, eikö sitä ole siellä? Hyvä on, jos se tulee, se voi ottaa paikkansa; hän on ehkä voinut mennä ulkopuolelle, saarnasin niin pitkään.

²¹⁹ Numero kymmenen, rukouskortti numero kymmenen, kohota kätesi niin, että voimme nähdä, kuka sinä olet. Hyvä on, tule. Yksitoista, rukouskortti yksitoista. Oliko se sinulla, rouva? Kohottakaa kätenne, kun numeronne on kutsuttu.

²²⁰ Numero kaksitoista, kenellä se on? Numero kaksitoista. Tule, rouva. Numero kolmetoista, rukouskortti kolmetoista. Siellä aivan takana. Tule, rouva, jos voit päästä tänne. Numero kolmetoista. Numero neljätoista, missä se on? Rukouskortti neljätoista, siellä kaukana takana.. Hyvä on, tule suoraan tänne, rouva. Numero viisitoista, tämä mies tässä, numero viisitoista. Kuusitoista, kuusitoista, rukouskortti numero kuu... siellä nurkassa. Seitsemäntoista.

Simon, ja sinä olet Joonan poika.' Enkä olisi yhtään yllättynyt, vaikka Hän kertoisi sinulle, kuka olet, kun tulet sinne."

¹¹⁹ "Oho", hän sanoi, "hetkinen nyt vaan! Se minun täytyy itseni nähdä. Se minun on nähtävä."

¹²⁰ Niinpä me näemme seuraavana päivänä mitä tapahtui. Heidän saapuessaan, siellä oli seisomassa suuri väkijoukko. Ehkä Jeesus oli puhumassa. Ehkä monet heistä istuivat, tai ehkä he seisoivat; minä en tiedä. Mutta joka tapauksessa, Filippus tuli sinne tuoden Natanaelin mukanaan, ja kääntyessään katsomaan häntä, Jeesus sanoi: "Katso israelilainen, todellinen israelilainen, jossa ei ole mitään vilppiä."

¹²¹ Ja se niin yllätti tuon miehen! Hän sanoi: "Rabbi, kuinka Sinä tiedät mitään minusta? Minä en tunne Sinua. Etkä Sinä ole koskaan tavannut minua, enkä minä Sinua. Kuinka Sinä tiedät mitään minusta?"

¹²² Hän sanoi: "Ennen kuin Filippus sinua kutsui, sinä olit puun alla. Minä näin sinut." Voi pojat, mitkä silmät! Edellisenä päivänä, ja viidentoista mailin päässä vuoren takana! "Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun olit puun alla, Minä näin sinut."

¹²³ Mitä tämä oppinut, tuleva Jumalan poika, mitä hän oli oppinut? Hän oli oppinut, että se oli Messiaan tuntomerkki. Mitä hän teki? Epäilemättä hän katsoi ympärilleen ja näki pappinsa ja kaikki muut seisomassa siellä. Hän juoksi Hänen jalkojensa juureen, lankesi maahan ja sanoi: "Rabbi, Sinä olet Jumalan Poika. Sinä olet Israelin Kuningas."

¹²⁴ Jeesus sanoi: "Sinä olet uskonut, koska kerroin sinulle nämä asiat. Nyt sinä tulet näkemään suurempia kuin tänä."

¹²⁵ Mutta siellä seisojia lähellä joitakin pappeja, papistoa. Ja he tiesivät, että heidän täytyisi vastata seurakunnalleen siitä, joten heidän täytyi sanoa jotakin. Ja tiedätkö mitä he sanoivat? "Tämä mies on Belsebul. Hän on ennustaja, tai jonkin sortinen perkele."

¹²⁶ Ja Jeesus kääntyi ja sanoi: "Te puhutte Ihmisen Poikaa vastaan ja se annetaan teille anteeksi. Mutta, kun Pyhä Henki tulee ja tekee saman asian, niin puhua sanakin sitä vastaan, eikä sitä tulla koskaan anteeksi antamaan tässä maailmassa, eikä maailmassa, joka on tuleva." Mihin asemaan se sitten meidät panisi!

¹²⁷ Me voisimme mennä edelleen Kirjoitusten lävitse. Kääntäkäämme esiin toinen sivu Raamatusta. “Meillä oli tarve mennä Samarian kautta”, eräänä päivänä ollessaan matkalla Jerikoon. Jeriko oli kukkulan juurella ja Jerusalemin ylhäällä kukkulalla ja Samaria oli kaukana toisella suunnalla. Se oli aivan kuin olisi mennyt Kaliforniaan Little Rockin kautta. Te tekisitte suuren kierroksen. Mutta Hänellä oli tarve mennä Samarian kautta. Ja me näemme, että samarialaiset ovat alkuperältään sekoittunut ihmisluokka.

¹²⁸ Maan päällä on vain kolme ihmisrotua, ne ovat: Haamin, Seemin ja Jaafetin jälkeläiset. Jos me uskomme Raamattuun, ovat kaikki kansat saaneet alkunsa Nooan lapsista.

¹²⁹ Ja me näemme nyt, että on juutalaiset, pakanat ja samarialaiset. Pietarille oli annettu avaimet ja hän avasi sen helluntaipäivänä juutalaisille, hän meni ja avasi sen samarialaisille, ja hän avasi sen pakanoille. Silloin kaikki rodut olivat kuulleet Evankeliumin. Sen jälkeen te ette enää kuulleet hänen käyttävän mitään toista avainta, koska Evankeliumi oli avattu kaikille roduille. Huomatkaa nyt.

¹³⁰ Nämä samarialaiset olivat puoliksi juutalaisia ja puoliksi pakanoita. He uskoivat samaan Jumalaan, johon juutalaisetkin uskoivat, ja he odottivat Messiasta tulevaksi.

¹³¹ No niin, Messias tulee ilmestymään vain niille, jotka odottavat Häntä. Näettekö? Me pakanat emme silloin odottaneet mitään Messiasta, emmekä me nähneet mitään. Tämä on meidän päivämme.

¹³² Niinpä samarialaiset odottivat Messiasta. Ja jos Messias oli maan päällä, oli Hänen velvollisuutensa tehdä itsensä tunnetuksi samarialaisille, niin kuin Hän oli tehnyt juutalaisille.

¹³³ Nyt jokainen tietää, että Messias teki itsensä tunnetuksi, olemalla se profeetta, jonka Mooses oli sanonut Jumalan nostavan esiin. Kuinka monet uskovat sen, sanokoon: “Aamen.” [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Varmasti.

¹³⁴ Hän oli Profeetta. Hänet oli tunnistettu. Nyt, se oli Jeesus eilen. Ja jos Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti, niin silloin se on oleva Jeesus tänään, sama asia.

¹³⁵ Me näemme Hänen nyt tulevan lähelle tätä Sykarin kaupunkia, ja oli noin keskipäivä. Ja opetuslapset menivät kaupunkiin ostamaan

²⁰⁸ Se on uskon kätköpaikka, järkähtämättömällä Jumalan Iankaikkisen Sanan Kalliolla. Usko ottaa paikkansa, oman asemansa juuri siinä, eikä mikään voi liikuttaa sitä. Kuolema ei voi ravistella sitä pois. Hauta ei voi kätkeä sitä. Se on todistettu. Kolmantena päivänä Hän nousi ylös, koska Jumalan Sana sanoi: “Minä en tule jättämään Hänen sieluaan helvettiin, enkä salli Pyhäni näkevän turmeltumista.” Mikään hauta ei voinut pitää Häntä

²⁰⁹ Oi Jumala, se on Sinun Sanasi. Tee se ilmeiseksi tänä iltana. Sinä olet Sana. Ja anna niiden Sanojen, jotka Sinä olet luvannut, olla puhuttu tänä iltana, Herra, ja voikoon merkki tulla ilmi, että Messias on maan päällä ja, että me olemme lopun ajalla. Niin kuin nuo viisaat miehet näkivät noiden kolmen tähden tulevan jonoon, olemaan yksi; ja kun me näemme tänään, Herra, että nämä kolme Jumalan ominaisuutta ovat lopulta tulleet tuohon kanavaan, me tiedämme, että ne ovat yksi. Ja me näemme kaikki nämä suuret merkit maan päällä, joita ilmestyy; ja Jumalan Pojan tunnistamisen, toimien Seurakuntansa lihassa, jatkaen Hänen työtään. Jumala, voikoot ihmisten sydämet vavista. Voikoot syntiset vavista. Ja voikoon olla katumus ja sellainen parantuminen tänä iltana, sekä sielun että ruumiin parantuminen, että miehet ja naiset kaikkialla, tulevat ulos epäuskosta, erottautuvat ja uskovat elävään Jumalaan.

²¹⁰ Minä jätän itseni Sinulle, Herra, Sinun palvelijanasi. Minä jätän tämän seurakunnan Sinulle. Minä käsitän Herra, ettei ole väliä, kuinka paljon Sinä voiteletkin minut, jos ihmiset eivät usko sitä, silloin sitä ei voida tehdä. Meidän molempien täytyy työskennellä yhdessä Jumalan uskon yksikkönä ja Jeesuksen Kristuksen Sanan kunniaksi, nähdäksemme näiden asioiden tapahtuvan.

²¹¹ Meiltä on kysytty tuo kysymys: “Herrat, me haluamme nähdä Jeesuksen.” Ja Isä, Sinä lupasit sen, että Sinä olisit kanssamme. Nyt me odotamme Sinun ilmestyvän keskuudessamme, Herra, Jeesuksen Kristuksen Nimessä minä pyydän nämä asiat. Aamen.

²¹² Nyt uskon, että rukoukortteja jaettiin. Oliko se yhdestä sataan? Hyvä on, me emme voi ottaa heitä kaikkia yhdellä kerralla, meidän vain täytyy ottaa heidät yksi kerrallaan. Ja me tulemme kutsumaan teidät yksi kerrallaan. Ja sitten, jos olette raajarikkoinen, halvaantunut, ettekä voi nousta ylös, tulevat jotkut veljet tuomaan teidät tänne korokkeelle rukoiltavaksi.

varoittaa lintuja vaistolla; varoittaa karjaa ja lampaita, vaistolla, menemään pois noilta vanhoilta muureilta, jotka tulevat sortumaan. Jumala yrittää varoittaa kansaansa tänään, menemään pois näiltä vanhoilta kirkollisilta muureilta, jotka tulevat sortumaan yhtenä näistä päivistä, sillä Herran Tulemus on käsillä.

Kumartakaamme päämme.

²⁰⁵ Herra Jeesus, tunnen, että on aika minun lopettaa nyt. Ja on Sinun aikasi puhua, Isä. Olen yrittänyt kertoa ihmisille, että Sinä olet sama eilen, tänään ja ikuisesti. Olen yrittänyt todistaa Kirjoituksilla sen, mitä Sinä olit, ja kuinka Sinä teit itsesi tunnetuksi.

²⁰⁶ Sitten muistan myös Johanneksen 14. luvun ja 12. jakeen, Sinä sanoit: "Hän, joka uskoo" ei tekousko, "hän, joka uskoo Minuun, on myös tekävä niitä tekoja, joita Minä teen." Kuinka se voisi tehdä mitään muuta, Isä? Jos me voisimme siirtää päärynäpuun elämän persikkapuuhun, tuottaisi se päärynöitä, sillä tuon päärynäpuun elämä olisi persikkapuussa. Ja Taivaallinen Isä, jos se Elämä, joka oli Kristuksessa, se mieli, joka oli Hänessä, se Henki, joka oli Hänessä, jos Sen on luvattu olevan meissä, silloin me todistamme siitä. Jos Hän on viinipuu, ja me olemme oksia, tulee Elämä viinipuusta. Herra, anna meidän olla oksia tänä iltana. Me käsitämme, ettei tuo viinipuu kannata mitään hedelmää; se meni pois, mutta se tuli takaisin Elämän muodossa, ja oksat kantavat hedelmää. Sinun äänesi on, kun Sinä puhut kauttamme. "Jos te sanotte tälle vuorelle: 'Siirry', ja ette epäile sydämessänne, vaan uskotte tulevan tapahtumaan, mitä olette sanoneet, te voitte saada sen, mitä olette sanoneet. Kun rukoulette, uskokaa saavanne se, mitä pyydätte, ja se tullaan antamaan teille." Oi Jumala, sellaiset lupaukset! "Jos te pysytte Minussa, ja Minun Janani pysyvät teissä, silloin pyytäkää, mitä tahdotte."

²⁰⁷ Oi Jumala, mitkä lupaukset seurakunnalla onkaan ja mikä täydellinen lunastus! Me käsitämme, että emme ole arvollisia, emmekä koskaan tule olemaan. Ei ole mitään tapaa meidän olla arvollisia. Mutta me emme laske oman arvollisuutemme varaan. Me katsomme Uhriimme, Herraan Jeesukseen. Hän on Se, johon me olemme kätkeyt tänä iltana. Me olemme turvapaikassa, Hänen siunatussa lupauksessaan, Hänen Sanassaan. Se on meidän...

ruokaa. Sitä kutsuttiin Kirjoituksessa, muonaksi. Ja heidän poissa ollessaan, Jeesus odotti.

¹³⁶ Jos koskaan olette olleet siellä, näyttää maisema tällaiselta; on kaupunki ja yleisen kaivo, kaupungin ulkopuolella. Se on siellä yhä tänä päivänä. Ja ihmiset tulevat ulos noutamaan vetensä ja menevät takaisin kaupunkiin. He kuljettavat vesiruukkuja päänsä päällä. Ja nuo naiset voivat panna noin kahdenkymmenen litran ruukun päänsä päälle ja yhden kummallekin lonkalleen ja voivat kävellä keskustellen toisten naisten kanssa niin kuin naisilla on tapana, eivätkä he koskaan läikytä tippaakaan vettä. En käsitä, kuinka he voivat tehdä sen, mutta he tekevät sen, heillä on niin täydellinen tasapaino. He keskustelevat niin kuin naisilla on tapana kävellessään, näiden ruukkujen kanssa, joissa on noin viisitoista gallonaa vettä, he kävelevät sillä tavalla, keskustellen. Ja nämä naiset, koska... He tekevät yhä samalla tavalla niin kuin he tekivät silloin. Nämä naiset tulevat kaupungin ulkopuolelle noutamaan vetensä.

¹³⁷ Nyt kello oli noin yksitoista tai kaksitoista, kun siellä eräs huonomainen nainen, tähän tiedätte mitä tarkoitan, punaisten valojen nainen tuli kaivolle noutamaan vettä ja alkoi laskea alas ruukkuaan. Heillä on vinssi, johon he kiinnittävät tämän ruukun kahdella koukulla, ja laskevat sen alas kaivoon, jossa se veteen osuttuaan kääntyy kyljelleen ja täyttyy vedellä ja sitten he vinssillä nostavat sen jälleen ylös. Ja hän oli juuri valmistautumassa laskemaan ruukkua alas, kun hän kuuli jonkun sanovan: "Tuo Minulle juotavaa." Ja hän katsoi ja näki jonkun juutalaisen istumassa ja nojaamassa muuria vasten siellä, missä viiniköynnös riippui muurin ylitse. Hänen on täytynyt jotenkin näyttää keski-ikäiseltä mieheltä.

¹³⁸ Uskon Hänen näyttäneen hieman vanhemmalta kuin mitä Hän todella oli. Koska me näemme heidän keskustelleen Johanneksen 6. luvussa siitä, kuinka heidän isänsä olivat juoneet vettä erämaassa, ja niin edelleen, ja syöneet mannaa. Ja Jeesus sanoi: "Minä olen se Kallio, joka oli erämaassa."

¹³⁹ Ja he sanoivat: "Sinä olet mies ja etkä ole yli viidenkymmenen", näettehän, vaikka Hän oli vain kolmenkymmenen. "Sinä olet mies etkä yli viidenkymmenen." Hänen suuren rasituksensa on täytynyt murtaa Hänen inhimillisen puolensa, ja Hän on voinut olla hieman harmaantunut tai jotakin sellaista. He sanoivat: "Sinä olet mies, etkä yli

viidenkymmenen, ja sanotko sinä nähneesi Abrahamin? Nyt me tiedämme, että Sinä olet hullu.”

¹⁴⁰ Ja Hän sanoi: “Ennen kuin Abraham oli, MINÄ OLEN.” He näkivät vain ihmisen. Se, mikä oli siellä sisällä, oli puhumassa. Ja “MINÄ OLEN” oli Mooseksen kanssa erämaassa, palavassa pensaassa.

¹⁴¹ Ja me näemme Hänen siellä näyttäneen vähän ikääntyneeltä. Ja tuo nainen näki tämän keski-ikäisen juutalaisen istumassa siellä, ehkä miehen, joka oli ohi sen iän, jolloin flirttailtaisiin sen kaltaisen naisen kanssa, ja hän sanoi: “Ei ole tapana, että sinä ollen juutalainen, pyydät minulta samarialaiselta naiselta suosiota. Meillä ei ole mitään tekemistä toistemme kanssa.” Toisin sanoen: “Meillä on täällä rotuerottelu, emmekä me ole tekemisissä toistemme kanssa.”

¹⁴² Nopeasti Hän antoi hänen tietää. Ja Hän keskusteli hänen kanssaan. Ja nainen sanoi: “Te juutalaiset sanotte, että tulee palvoa Jerusalemissa, ja me palvomme tällä vuorella”, ja niin edelleen, ja hän puhui siitä, kuinka syvä kaivo oli, ja ettei Hänellä ollut mitään, millä nostaa vettä.

¹⁴³ Ja tuo keskustelu... Teidän täytyy nyt ottaa minun sanani siitä, mitä Hän oli tekemässä, näettehän.

¹⁴⁴ Isä... Johannes 5:19, Jeesus sanoi: “Totisesti, totisesti, Minä sanon teille, Poika ei voi tehdä mitään itsessänsä, vaan mitä Hän näkee Isän tekevän.” Nyt oman Sanansa mukaan, ja Hän ei voinut valehdella ja olla Jumala. oman Sanansa mukaan Hän ei koskaan tehnyt yhtään ihmettä, ennen kuin Jumala näytti Hänelle näyssä, mitä tehdä. “Totisesti, totisesti, Minä sanon teille, Poika ei voi tehdä mitään itsessänsä; vaan mitä Hän näkee Isän tekevän, sen Poika tekee samalla tavalla.” Näettekö? “Isä tekee työtä, ja Minä teen työtä samoin.”

¹⁴⁵ Isä oli nyt käskenyt Häntä menemään Samarian kautta, ja Hän oli istumassa siellä, ja sitten tämä nainen tuli ulos kaupungista. Hänen täytyi nyt saada kosketus hänen henkeensä, joten Hänen täytyi, saada keskustella hänen kanssaan. Näettekö? Ja nähtyään, mikä hänellä oli vikana, me kaikki tiedämme, mikä se oli, Hän sanoi: “Mene noutamaan aviomiehesi ja tule tänne.”

¹⁴⁶ Ja nainen sanoi: “Ei minulla ole mitään aviomiestä.” Oh, mikä suora nuhde Hänelle. Näettekö? “Ei minulla ole...” Kuitenkaan, hän ei tiennyt, hänelle Hän oli vain tavallinen mies. Hän ei ollut pukeutunut

¹⁹⁸ “Vielä vähän aikaa eikä maailma enää Minua näe. Kuitenkin te olette näkevä Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä.” Se on Pyhä Henki, joka puhuu kielten kautta ja antaa tulkinnat, se sama, joka pelastaa teidät synnistä. Se on sama Jeesus Kristus, joka on tullut.

¹⁹⁹ [Eräs sisar puhuu toisella kielellä. Joku muu alkaa puhua toisella kielellä, ja sitten on tyhjä paikka nauhassa.] Se oli kolme. [Toinen tyhjä paikka nauhassa.] Ylistys olkoon Herralle. Huomasitteko sitä? Sanottiin jatkuvasti: “Tulkaa ulos, tulkaa ulos, tulkaa ulos”, näettekö, kutsuen ulos. Hyvä on, kuulkaa mitä sanotaan.

²⁰⁰ Nyt Raamattu sanoo, jos täällä on joitakin vieraita, Raamattu puhuu kielilläpuhumisesta ja niiden tulkitsemisesta, näettehän. Niinpä, jos se on puhuttu kielillä ja tulkittu, silloin se on profetia. Näettekö, se on oikein, eikö niin? Se on profetia.

²⁰¹ Nyt tulkaa ulos. Herra näyttää nyt olevan sanomassa, että Hän tulee antamaan teille mahdollisuuden nyt, näettehän, jotakin, mitä te ette ole koskaan nähneet aikaisemmin, jotakin, mitä Hän tulee tekemään. Uskokaamme se nyt koko sydämellämme.

²⁰² Nyt me, Billy ja minä, kun olimme Intiassa tällä viimeisellä matkalla, me... Me leikkasimme palan lehdestä ja siinä sanottiin: “Maanjäristyksen täytyy olla ohitse.” Muutamia päiviä ennen kuin me tulimme sinne, he tiesivät... Katsokaahan Intiassa ei ole piikkilanka-aitoja, niin kuin teillä täällä. He keräävät kiviä ja valmistavat niistä monet rakennuksensa. He ovat todella köyhiä ihmisiä. Ja pienet linnut rakentavat pesänsä näiden kiviaitojen koloihin. Ja karja ja lampaat tulevat iltapäivällä, kun aurinko paistaa ja seisovat näiden kiviaitojen varjossa, pysyäkseen viileänä.

²⁰³ Mutta he huomasivat kuinka karja ei pariin päivään tullut niiden lähelle, vaan pysytteli ulkona kedolla. Lampaat kokoontuivat yhteen ja nojailivat toisiaan vasten, kedolla, pysytelläkseen viileänä. Linnut lensivät kaikki pois näiltä aidoilta. He eivät tienneet mitä tulisi tapahtumaan. Sitten maanjäristys iski ja ravisteli nuo aidat alas. Ja sitten nuo pienet linnut tulivat takaisin ja rakensivat pesänsä uudestaan näihin kiviläjiin, ja karja alkoi tulla jälleen niiden lähelle.

²⁰⁴ Kuulkaahan nyt, eikö se olekin sama Jumala, joka voi varoittaa niitä menemään arkkiin Nooan päivinä! Ja, jos Jumala voi tehdä sen,

¹⁹² Se muistuttaa minua eräästä nuoresta rouvasta Louisvillessä, tässä äskettäin. Hänellä oli pieni poika, ja hän yritti heilutella pieniä leluja pojan edessä, ja tämä vain istui ja tuijotti. Ja ihmiset tarkkasivat häntä. Ja hän alkoi kirkua. Ja jotkut naisista menivät hänen luokseen ja kysyivät, mikä oli vikana. Hän sanoi: "Minun pienen poikani yllä on lumous." Ja hän sanoi: "Hän ei huomaa asioita niin kuin lasten pitäisi, hänen iässään." Ja hän sanoi: "Vein hänet lääkäriin, ja lääkäri sanoi, että hän oli parempi, mutta", hän sanoi, "hän ei ole. Kun heilutan tätä pientä lelua, niin jokainen pieni lapsi... Ja hän vain istuu ja tuijottaa. Jokaisen lapsen tulisi tuntea se leluksi ja kurottautua ottamaan sitä, mutta hän vain tuijottaa."

¹⁹³ Se on jotakin sen kaltaista kuin helluntaiseurakunta. Jumala on lähettänyt Oral Robertsia ja kaikkia muita sen luo, heilutellen kaiken kaltaisia lahjoja ja asioita seurakunnan edessä. Hän on vuodattanut Hengestänsä. Teillä on ollut kielilläpuhumiset, tulkitsemiset, profetian lahjat ja kaikki muut.

¹⁹⁴ Ja, kun on tullut aika Jeesuksen Kristuksen tehdä itsensä tunnetuksi ihmisten keskuudessa, samana eilen, tänään ja ikuisesti, joka tulee olemaan viimeinen merkki, mitä tullaan heiluttamaan ihmisten edessä. Muistakaa, vähän aikaa tuon Jumalan julkitulemisen jälkeen inhimillisessä muodossa, lihassa, tuli lankesi ja kulutti pakanat. "Ja niin kuin oli Sodomian päivissä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa."

¹⁹⁵ Hän tunnisti itsensä Messiaaksi juutalaisille, käsittämällä ne ajatukset, jotka olivat heidän sydämissään, sanomalla heille heidän nimensä ja muut eri asiat. He tiesivät, että se oli se profeetta, jonka Herra Jumala oli luvannut nostaa esiin. Nuo todelliset, aidot, jotka olivat ennalta määrätty siihen, näkivät sen.

¹⁹⁶ Jos sydämessä ei ole mitään vastaanottamaan sitä, silloin siellä ei ole mitään. Kuinka te voisitte saada verta nauriista? Siinä ei ole mitään verta. Kuinka voi ihminen uskoa, jos siellä ei ole mitään millä uskoa?

¹⁹⁷ Mutta, jos Pyhä Henki on siellä, nopeasti se tajuaa tuon Sanan. Se lentää pois, näettehän, se saa sen nopeasti. Nyt: "Herrat, me haluamme nähdä Jeesuksen." Hän lupasi täällä samastaa itsensä keskuudessamme, samalla tavalla kuin Hän teki silloin.

Nyt te sanotte: "Mutta kuinka Hän voisi samastaa itsensä?"

minkään papin tai rabbin tavalla. Hän oli vain tavallinen mies. Näettekö?

Ja Hän sanoi: "Mene noutamaan aviomiehesi ja tule tänne."

Nainen sanoi: "Ei minulla ole mitään aviomiestä."

¹⁴⁷ Hän sanoi: "Sinä olet kertonut totuuden. Sinulla on ollut viisi ja se, jonka kanssa sinä nyt elät, ei ole sinun miehesi; siinä sinä olet kertonut totuuden."

¹⁴⁸ Nyt haluan teidän panevan merkille eron tuon naisen ja näiden koulutettujen pappien välillä, jotka kutsuivat Häntä "Belsebuliksi". Niin pian kuin tämä nainen näki sen, hän sanoi: "Herra, minä tajuan, että Sinä olet profeetta. Nyt me samarialaiset, me tunnemme Kirjoitukset. Me tiedämme, että kun Messias tulee, jota kutsutaan 'Kristukseksi', niin Hän tulee tekemään tämän. Hän tulee kertomaan meille nämä asiat, katsohan, se on Messiaan merkki. Niinpä Sinun täytyy olla Hänen profeettansa, koska Hän tulee olemaan profeetta, kun Hän tulee. Meillä ei ole ollut profeettaa satoihin vuosiin. Mutta, kun Hän tulee, me tiedämme, että Messias tulee tekemään tämän."

Jeesus sanoi: "Minä olen Hän, joka puhuu sinun kanssasi."

¹⁴⁹ Jos se oli Messiaan merkki eilen, on se Messiaan merkki tänään, koska Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Se ei ollut merkki teologeille. Se oli merkki uskovoisille.

¹⁵⁰ Tuo nainen tiesi enemmän Kirjoituksesta kuin nuo papit. Sanon yhden asian, hän tiesi enemmän Hänestä, kuin monet saarnaajista tänään. Niin se on. Kyllä vaan. Kyllä, hän tunsikin Hänet. Miksi? Minä uskon, että Iankaikkisen Elämän siemen lepäsi tuon naisen sisimmässä. Ja, kun tuo Valo välähti sen ylle, hän nopeasti tunnisti Sen.

¹⁵¹ Katsokaa nyt noita pappeja, joiden olisi tullut tietää paremmin. He sanoivat: "Tämä mies on Belsebul. Hän tekee tämän... Hän on..."

¹⁵² Ja Jeesus sanoi heille: "Kutsua Jumalan Henkeä 'saastaiseksi hengeksi', sitä ei koskaan annettaisi anteeksi." Se oli Jumalan Henki, joka teki sen. Nuo papit kutsuivat Jumalan tekoja 'saastaiseksi hengeksi', sen sijaan, että olisivat tutkineet Kirjoitusta! Hän sanoi: "Jos te olisitte tunteneet Minun päiväni."

¹⁵³ Jos me vain tuntisimme sen päivän, jossa elämme, ei olisi niin paljon hämmennystä koskien tätä Sanomaa, ja niistä Kirjoituksista, joita me yritämme tuoda ihmisille, jos ihmiset vain ymmärtäisivät, että me olemme lopun ajalla.

¹⁵⁴ No niin, mutta kun tuo Valo osui tuohon pieneen naiseen, tuossa tilassa, punaisen valon naiseen, jolla oli likainen nimi; ja jos tuo Kirjoitus, jos tuo Sana, joka samasti Sanan... Hän oli lukenut Kirjoitusta ja tiesi, mitä Sana sanoi. Ja, kun hän näki tuon Sanan julkituotuna, hän nopeasti tunnisti, että Se oli Messias.

¹⁵⁵ Jos hän voi tehdä sen noissa olosuhteissa, niin mitä meidän tulisikaan tehdä tänä iltana, jos me näkisimme Hänen tekevän tuon saman asian, meidän, joka olemme uudestisyntynyt Seurakunta ja olemme täytetyt Pyhällä Hengellä, odottaen Hänen Tulemustaan? Sen pitäisi tyhjentää jokainen rullatuoli täällä. Jokaisen syntisen tulisi langeta alttarin ympärille. Se todistaa Hänen elävän.

¹⁵⁶ Pankaa merkille, nopeasti hän juoksi kaupunkiin ja sanoi kaupungin miehille: "Tulkaa katsomaan Miestä, joka on kertonut minulle ne asiat, joita olen tehnyt." Hän on nyt voinut ehkä sanoa jotenkin tähän tapaan: "Miehet ja veljet, sallikaa minun vapaasti puhua teille. Eikö tämä olekin itse Messias?" Hän sanoi: "Tulkaa katsomaan Miestä, joka on kertonut minulle ne asiat, jotka olen tehnyt, eikö tämä olekin Messias?"

¹⁵⁷ Ja Jeesus tuli kaupunkiin. Ja Raamattu sanoi, että tuon kaupungin miehet uskoivat Häneen tuon naisen todistuksen tähden. Hän ei tehnyt sitä enää yhtään kertaa. Hän ei sanonut Siitä enää mitään. Se selvitti sen. Hän oli vahvistettu Jumalan Sana. Hän oli. Hän on Jumala, Messias. Se oli nyt noille, tuon kansakunnan ihmisille! Näettekö?

¹⁵⁸ En nyt tiedä, kuinka paljon meillä on vielä aikaa. Lopetamme ehkä juuri... Odottakaapa hetken. Jeesus sanoi Johanneksen Evankeliumissa, Hän sanoi: "Niin kuin oli Sodomän päivissä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa." Muistatteko sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ottakaamme nyt vielä yksi kirjoitus, tutkiaksemme tätä.

¹⁵⁹ Katsokaahan nyt, Hän teki itsensä tunnetuksi. Meillä on paljon muita raamatunpaikkoja. Me voimme ottaa sokean Bartimeuksen ja sen, kuinka tuo nainen kosketi Hänen vaatettaan, ja kaikkea muuta läpi

¹⁸⁶ Eräs mies sanoi minulle: "Tarkoitatko sanoa minulle, että sinä uskot sen olleen Jumalan?"

¹⁸⁷ Minä sanoin: "Abraham puhui Hänen kanssaan, ja hän kutsui Häntä 'Jumalaksi'. Hänen olisi pitänyt tietää se." Oi, olen niin iloinen, että tunnen sen kaltaisen Jumalan!

¹⁸⁸ Mitä Hän teki? Mitä uskon Hänen tehneen oli... Tiedätekö, me koostumme kuudestatoista eri maan alkuaineesta, tiedäthän: petroleumista, kosmisesta valosta, kaliumkarbonaatista, kalsiumista ja niin edelleen. Minä uskon Hänen vain sanoneen: "Olen kuullut heidän synneistään. Menenpä alas katsomaan sitä. Tulehan tänne Gabriel", ja Hän kokosi kourallisen kosmista valoa ja [Veli Branham puhaltaa.], "astuhan siihen. Ja tulehan tänne, Woodworm", ja [puhaltaa], "astuhan siihen." Ja sitten Hän teki itselleen yhden. Kuinka? Hän on Jumala.

¹⁸⁹ Olen niin iloinen tietäessäni, että jonakin päivänä, kun olen voinut mennä takaisin kosmiseksi valoksi, eikä minusta ole löydettävissä mitään, kun nämä luut ovat mädäntyneet pois, mutta Hän tietää nimeni. Jonakin päivänä Hän on kutsuva minua; ja minä olen tuleva esiin Hänen kaltaisuudessaan.

Se on meidän Jumalamme. Abraham kutsui Häntä "Elohim".

¹⁹⁰ Pankaa merkille, Jeesus sanoi: "Niin kuin oli Lootin päivissä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa." Nuo sanansaattajat tulevat olemaan Sodomassa; ja mikä on se merkki, jonka uloskutsuttu Seurakunta tulee saamaan? Jumala julkituotuna lihassa. Kunnia! Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti. Se on merkki pakanaseurakunnalle. Nyt on meidän aikamme. Me olemme näkevä sen, Jumalan lupauksen. Me voisimme seistä täällä tunnin, käyden edes takaisin läpi Kirjoituksen, punoen sen yhteen ja todistaen, että se on oikein. Ja tämä on tuo hetki. Täällä tullaan tuo viimeinen merkki näyttämään. Me olemme lopun ajalla.

¹⁹¹ Ilmestyskirja, Seurakunnan Ajanjaksoissa, Laodikean Seurakunta Ajanjaksossa, seitsemännen enkelin oletetaan... Hänen äänensä kuulumisen päivissä "Jumalan salaisuus on saatettu päätökseen". Ja me olemme Laodikean Ajanjaksossa; laiska, pehmeä, huono, penseä, se on se tila, johon meidän helluntaiseurakuntamme on tullut. Jumala on heiluttanut sen edessä jokaista lahjaa, mitä vain on voinut.

¹⁷⁷ Mutta siellä oli myös Sanansaattaja, joka pysyi Abrahamin kanssa, A-b-r-a-h-a-m. Ja huomatkaa se, mitä Hän sanoi. Hän antoi heille merkin.

¹⁷⁸ Ja muistakaa, muutamia päiviä aikaisemmin hänen nimensä oli ollut Abram, ei Abraham; ja hänen vaimonsa Saarai, ei Saara. Pankaa merkille, tämä Mies istui puhumassa hänelle ja sanoi: "Abraham, missä on vaimosi, Saara?"

¹⁷⁹ Nyt naiset noina päivinä eivät olleet niin kuin he ovat tänään, kun heidän täytyy tulla esiin ja sekaantua aviomiehensä asioihin ja johtaa asioita ja kaikkea... Katsokaahan, he pysyttelivät taustalla, minne he kuuluvat. Mutta silloin he... Saara pysyi teltassa.

Ja Hän kysyi: "Missä on vaimosi, Saara?"

¹⁸⁰ Tarkatkaa nyt, mitä Raamattu sanoo. Abraham sanoi: "Hän on teltassa, Sinun takanasi." Tuolla Enkelillä oli selkänsä käännettynä teltaan päin.

¹⁸¹ Ja tuo Enkeli oli Mies, koska Hän oli syönyt vasikanlihaa, juonut lehmänmaitoa ja syönyt leipää ja voita. Oikein. Hän teki niin. Hän söi ja joi Abrahamin kanssa, joka sillä aikaa hätyytteli karpäsiä pois Hänestä, kun Hän seisoi siellä juomassa. Kyllä, Hän oli Mies!

¹⁸² Ja Hän sanoi: "Abraham, Minä..." Ja se on jälleen persoonapronomini. "Minä tulen vierailemaan luonasi lupauksen mukaisesti." Kuka Se oli?

¹⁸³ Ja Saara, joka siellä kuunteli salaa, tiedättehän, hän nauroi ikään kuin hihaansa, itseksensä. [Veli Branham matkii.] "Minäkö, vanha nainen, satavuotias, perheasiat ovat lakanneet monia vuosia sitten; minullako olisi nautintoa jälleen herrani kanssa, joka myös on vanha?"

¹⁸⁴ Ja tuo Enkeli, selkänsä teltaan käännettynä sanoi: "Miksi Saara nauroi?" Aamen!

¹⁸⁵ Pankaa merkille, kun tuo Enkeli hävisi näkyvistä ja lähti, Abraham kutsui Häntä: "Elohim." Jokainen oppinut tietää, että milloin tahansa te näette kreikankielisessä käännöksessä suurella kirjaimella H-e-r-r-a, on se Elohim, "kaikki riittävä, kaikkivaltias", joka on Jehova Jumala. Kunnia!

Kirjoituksen, ja kuinka Hän tiesi tuosta miehestä siellä Kauniinportin lähellä lammikolla, jolla oli ollut tämä vaiva niin monia vuosia, ja niin edelleen, ja Jeesus tiesi nuo asiat. Ja sitten me voimme mennä edelleen ja edelleen kautta Kirjoituksen, koko matkan 1 Mooseksen kirjasta alkaen. Mutta antaaksemme teidän tietää, niin että voimme kiirehtiä eteenpäin.

¹⁶⁰ No niin, Jeesus teki tunnetuksi itsensä, että Hän oli Messias, olemalla profeetta, joka oli kirjoituksenmukainen tuntomerkki juutalaisille. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Se oli Jeesus eilen, juutalaisille.

¹⁶¹ Pakanat eivät silloin odottaneet Häntä. Me olimme pakanoita ja kannoimme nuijia olallamme. Me palvoimme epäjumalia, me olimme pakanoita. Me emme odottaneet mitään Messiasta, joten Hän ei tullut meille. Evankeliumia ei saarnattu pakanoille, ennen kuin Pietari avasi Evankeliumin heille Korneliuksen talossa, kauan sen jälkeen. Ja sitten Paavali myöhemmin sanoi: "Katso, minä käännyin pakanain puoleen", sen jälkeen, kun juutalaiset olivat hylänneet hänet.

¹⁶² Pankaa nyt merkille. Älkää kadottako tätä. Tämä tulee nyt auttamaan teitä, jos vain haluatte kuunnella. Miksi Hän ei tehnyt tätä merkkiä pakanain edessä? Hän teki sen juutalaisten edessä, Hän teki sen samarialaisten edessä, mutta yhtään kertaa Hän ei tehnyt sitä pakanain edessä. Mutta Hän ennusti, että se tulisiin tekemään pakanain edessä. Sillä se, mitä Jumala on, sitä Hän ei voi muuttaa. Jos Hän antoi tuon merkin tunnistaa itsensä heprealaisten joukossa ja samarialaisten joukossa, juuri ennen kuin heidät leikattiin pois Evankeliumista, ja meillä on ollut kaksituhatta vuotta Raamatun opettamista, ja nyt pakanat ovat tulleet loppuunsa. Se on loppu meille. Ja sitten, jos Hän antaisi meidän mennä lävitse vain tavallisella presbyteerien, baptistien, metodistien ja niin edelleen opetuksella, ilman, että Hän perin pohjin tekisi itsensä tunnetuksi keskuudessamme niin kuin Hän teki silloin, olisi Hän tehnyt jotakin väärin. Niinpä Hän ei katso henkilöön, ja Hän sanoi, että Hän tulisi tekemään sen.

¹⁶³ Nyt pankaa merkille: "Niin kuin oli Sodoman päivissä", kun pakanat poltettiin. Nyt Nooa, Hän mainitsi Nooan, oli kysymys ihmisten moraalista. Mutta pankaa merkille pakanat, juuri ennen tulen lankeamista hävittämään pakanat, Sodoman ja Gomorran ja ympäristön kaupungit.

¹⁶⁴ Pankaa merkille Abraham, joka on esikuva Seurakunnasta, vapaasta, hengellisestä Seurakunnasta. Loot Sodomassa silloin, oli esikuva seurakunnasta Babylonissa tänään. Ja sitten siellä olivat sodomalaiset, uskomattomat.

¹⁶⁵ On aina kolme ihmisluokkaa. Meillä on ne täällä, meillä on ne kaikkialla. Ne ovat uskovaiset, tekouskovaiset ja uskomattomat. Ja meillä on ne kaikkialla, nämä kolme ihmisluokkaa.

¹⁶⁶ Jumala on aina täydellinen kolmessa. Kuten Isä, Poika, Pyhä Henki, muodostaa yhden Jumalan. Ja vanhurskauttaminen, pyhittäminen ja Pyhän Hengen kaste, muodostavat yhden syntymisen. Vesi, Veri ja Henki muodostaa yhden syntymän. Ja niin edelleen, näettehän, se on kaikessa, se on täydellistä. Meillä ei ole aikaa käydä lävitse Jumalan lukuja, joissa Hänet on tehty täydelliseksi; ja missä luvuissa Hänen tulemuksensa on oleva, ja kuinka monta niitä on, mutta me olemme siinä.

¹⁶⁷ Pankaa nyt merkille, kun tutkimme, nähdäksemme nyt kuka tämä Messias on. Jeesus sanoi: "Niin kuin oli Nooan päivissä, ja niin kuin oli Lootin päivissä." Abraham oli nyt odottamassa luvattua poikaa. Niin olemme mekin. Hän oli esikuva uloskutsutusta seurakunnasta, esittäen uudestisyntyneitä ihmisiä, jotka ovat erottaneet itsensä maailmasta. He eivät ole Sodomassa. He ovat uloskutsutut, syrjään asetetut, heillä on lupaus Pojan tulemisesta.

¹⁶⁸ Ja nyt, eräänä päivänä, kun Abraham istui siellä hedelmättömässä maassa.

¹⁶⁹ Ja Lootin eläessä suuressa... hänen on täytynyt olla kaupungin pormestari, tuomari. Hänestä oli tullut suuri mies. Arvelen rouva Lootin leikanneen hiuksensa ja tehneen, mitä halusi tehdä, siellä muiden sodomalaisten kanssa. Mutta ei Saara; minun vain täytyi sanoa se, veljet. Huomatkaa, Lootin vaimo eli miten tahtoi. Hän oli hyvin suosittu nainen. Hän vihasi luopua siitä.

¹⁷⁰ Mutta ei Saara. Hän oli siellä ylhäällä aviomiehensä kanssa. Hänet oli uloskutsuttu, sinetöity, lupauksella, että hän tulisi saamaan vierailun Jumalalta, poika tulisi.

¹⁷¹ Ja niin on Saara esikuvan mukaisen Seurakunnan kanssa tänään, kutsuttu ulos Sodomasta, lupauksen kanssa odottaen tulevaa poikaa.

Aamen. Antaen maailman tehdä mitä tahtovat, se ei liikuta häntä. Hän pitää mielessään tuon lupauksen.

¹⁷² Mitä tapahtui? Abraham nosti silmänsä ja katsoi, ja hän näki kolmen miehen olevan tulossa. Ja panitteko merkille? Abraham, kun hän näki nämä kolme miestä, hän sanoi: "Herrani, etkö pysähtyisi luokseni?" Heitä oli siellä kolme ja hän sanoi: "Herrani", yksikkömuodossa.

Kun Loot näki kaksi heistä, hän sanoi: "Herrat."

¹⁷³ Abraham tiesi mistä puhui. Hän sanoi: "Herrani." Heitä oli kolme ja hän sanoi: "Herrani."

Loot näki heistä kaksi ja hän sanoi: "Herrat."

¹⁷⁴ Niinpä hän sanoi: "Herrani, käy luokseni." Ja he pysähtyivät. Te tiedätte tuon keskustelun.

¹⁷⁵ Huomatkaa nyt, Loot oli alhaalla Sodomassa. Ja kaksi enkeliä meni alas Sodomaan ja he saarnasivat Evankeliumia, kutsuakseen vanhurskaat ulos uskomattomien joukosta. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Nykyinen Billy Graham. He eivät tehneet monia ihmeitä; vain löivät heidät sokeudella, jonka Sanan saarnaaminen tekee, se lyö uskomattoman sokeudella. Täydellisesti, nykyinen Billy Graham.

¹⁷⁶ Ja oletteko koskaan panneet merkille? Kaikista suurista miehistä, saarnaajista, joita meillä on ollut maailmassa Jeesuksen Kristuksen päivien jälkeen; on ollut Sankey, Moody, Finney, Calvin, Knox, ja niin edelleen ja edelleen ja edelleen, mutta koskaan meillä ei ole ollut miestä, jonka nimi olisi päättynyt h-a-m, kuten Abraham, paitsi nyt G-r-a-h-a-m. Mutta huomatkaa, G-r-a-h-a-m on kuusi kirjainta. A-b-r-a-h-a-m on seitsemän. Koskaan meillä ei ole ollut sitä, mutta nyt siellä on sanansaattaja alhaalla Sodomassa, kutsuen: "Tulkaa ulos siitä." Ja Jumala on lähettänyt oikean miehen, Billy Grahamin, kutsumaan heitä pois Sodomasta. Ja he saivat Evankeliumin saarnaamisen merkin. Ja he ovat saamassa Sen tänään, yli maailman, tältä huomattavalta, kalliilta veljeltä, Billy Grahamilta, jolla on pelastuksen sanoma: "Tulkaa ulos Sodomasta!" Oikein. Hänen nimensä päättyy h-a-m, joka merkitsee "kansakuntien isä".